

Frankelandgroep

nieuws

editie 3 - 2019

Rondvaart op de James Cook

Gezocht: huisdieren en hun baasjes

Nieuwbouwplannen Frankeland

Colofon

Jaargang 11, nummer 3 - 2019

Oplage 4.000 stuks

Hoofredacteur Wendy van Dongen

Redactiesecretaresse Diana Snoek

Frankelandgroep Nieuws is een uitgave voor bewoners en cliënten van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh, Vaartland en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep (TOF)

Redactiemedewerkers

Janneke Warmolts, Carien Kemink, Marlies Engel, Monique de Jager, Jacqueline Vos, Elly Kramer, Erika van Driessen Hoogland en Rob Besseling
Met dank aan allen die aan deze editie hebben meegewerkt

Vormgeving

DTPat - Patrick Mostert
Atlantis Creative

Frankelandgroep Nieuws verschijnt zes keer per jaar
Het volgende nummer verschijnt op 15 augustus

Redactieadres

Frankelandgroep Nieuws
Sint Liduinastraat 10, 3117 CS Schiedam
Telefoonnummer: 010 - 426 49 25

U kunt uw inzending in een envelop, gericht aan Redactie Frankelandgroep Nieuws, inleveren bij de receptie van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh of Vaartland; ook kunt u uw inzending per e-mail richten aan: fgn.redactie@frankelandgroep.nl

Kopij voor de volgende editie kan worden ingeleverd bij het secretariaat van Frankeland, t.a.v. Diana Snoek.
Dit kan vanaf nu al, maar de uiterlijke inleverdatum is maandag 8 juli, wat strikt wordt gehanteerd.
Kopij die na deze datum wordt ingeleverd, kan niet meer worden geplaatst

De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen te weigeren of in te korten

De krachten gebundeld

10

In deze editie

Voorwoord	4
Met de Museum PlusBus	6
Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café	8
De krachten gebundeld	10
Wensboom	12
Vakantie aan huis	13
Gezocht: huisdieren en hun baasjes	14
Waarborgzegel fixatievrij	15
De kleine paashaas	16
Paasspeurtocht in Harg-Spaland	18
Ontbijt in de Floriade	19
Ik was hun buurvrouw	20
Gemeentearchief Schiedam	22
Eten en drinken bij de Frankelandgroep	26
Zanguurtje voor bewoners en mantelzorgers	29
Naar de bollen ...	30
Roze in Blauw bij de Roze Salon	32
Samen sterk	33
Column Cindy	34
High tea met oranje tintje	36
Om even bij stil te staan ...	37
Nieuwbouwplannen bij locatie Frankeland	38
Op naar de honderd	40
Koningsdag in Jacobs Gasthuis	43
Exposities	44
Stadsarchief Vlaardingen	46
Chinees eten met afdeling 3	50
Agenda Roze Salon	51
Het orgel van de Liduinakapel	52
Rondvaart op de James Cook	54
Het wapen van de familie Van den Berg	55
Op de koffie bij ...	56
Bewegen is gezond!	60
Natuur-rijk Schiedam	62
Busreizen	64
Podia uitgelicht	66
Klachtenfunctionaris	68
Gedicht	69
Puzzelen	70

Roze in Blauw

32

Voorwoord

Lentekriebels

Door Roel van Tongeren, directeur zorg Harg-Spaland, Schiewaegh en Vaartland

Vandaag, op het moment dat ik dit voorwoord schrijf, is het koud en guur. Bevrijdingsdag. Een onderwerp wat absoluut ook een voorwoord waard is! In vrijheid leven. Het lijkt zo gewoon voor ons, maar dat is het niet. Zo belangrijk, vind ik, om daar in ieder geval één keer per jaar bij stil te staan.

Met Pasen was het heerlijk buiten. Ik zat in de zon in mijn tuin. Ogen dicht en alleen maar het geluid van vrolijke vogels ...
Het wordt lente. Terwijl in de winter alles stil lijkt te staan, gebeurt er in de lente van alles.
De blaadjes komen aan de boom, lammetjes staan in de wei, kleine eendjes in de sloot die beschermd worden door hun moeder, waar zij een dagtaak aan heeft! Ontluikende liefdes ...
Door de zon zien we blijkbaar alles ook vrolijker en positiever.

*Verliefdheid is
van alle leeftijden,
het kan je toch zo maar
weer overkomen*

Verliefdheid is van alle leeftijden.
Laatst sprak ik een bewoner van de Frankelandgroep (ik meen dat zij 85 jaar is) en zij vertelde mij dat ze het zo leuk heeft met haar nieuwe vriend. Dat ze weer vlinders in haar buik heeft. Prachtig toch?
Hoe oud je ook bent, het kan je toch zo maar weer overkomen.

In deze periode van het jaar zijn er ook 'beleidsdagen' voor alle medewerkers van de Frankelandgroep. Een 'beleidsdag' is een dag waarop een team terugblijkt op het afgelopen jaar en plannen maakt voor het komende jaar. Bij elke beleidsdag is bij de start iemand uit het team van bestuur en directie aanwezig om ook even terug te blikken en

te vertellen wat de hoofdlijnen van het beleid voor het komende jaar zijn.
Het is mooi om de reacties van de teams te horen en met elkaar te discussiëren over de toekomst van de Frankelandgroep.

Wat ik dan telkens weer ervaar, is dat onze teams zo vol energie zitten en zo veel kracht uitstralen om verder te vernieuwen en te verbeteren.
Zou het ook met de lente te maken hebben?

Hoe dan ook: ik hou van deze energie en hoop dan op dat moment, dat het altijd lente zal blijven!!

Veel leesplezier en alvast een mooie zomer toegewenst!

Met de Museum PlusBus naar het Nederlands Openluchtmuseum

Door Erika van Driessen Hoogland

Bewoners van de Liduinahof gingen dinsdag 30 april met de Museum PlusBus naar het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem. Een dag die gefinancierd en georganiseerd werd door de BankGiro Loterij. Er gingen in totaal 45 bewoners en begeleiders mee die dag.

Om 9.00 uur zat iedereen in de bus en konden we vertrekken richting Arnhem. In de bus werd door de reisbegeleider van de BankGiro Loterij al het een en ander verteld over de tocht en het Openluchtmuseum.

Historie van het museum

Het museum is in 1912 opgericht door de heer Hoeven. Hij zag dat met de opkomst van de industriële revolutie vele oude ambachten verloren gingen en wilde deze en de bijbehorende gebouwen graag behouden voor de toekomst. Daarom heeft hij ervoor gezorgd dat vele bedrijfjes, boerderijen, molens en woningen overgeplaatst konden worden naar het museum. Dankzij de heer Hoeven is een stukje van de Nederlandse geschiedenis bewaard gebleven.

Om 11.00 uur werden wij bij het museum ontvangen met koffie en thee, om vervolgens in drie groepen met een gids het terrein te verkennen. De gidsen hadden veel te vertellen over de totstandkoming van het museum, over de gebouwen die er staan en over de oude ambachten.

Oude herinneringen

Bij velen kwamen oude herinneringen op. Er was veel te zien, te ruiken en te beleven. Denk aan een oude boerderij, een oude bakkerij, kaasmakerij enzovoorts. Een mevrouw vertelde dat zij in Schiedam nog in de wasserij had gewerkt en kon ons precies uitleggen hoe het toen in zijn werk ging.

Een ander zag een oude auto van Van Gend & Loos en zei: "Op zo'n auto heeft mijn broer ook nog gereden".

Er rijden ook oude trams door het park, zodat je, als je wat moeilijker loopt, makkelijk over het grote terrein kunt verplaatsen. Er was zelfs een oude wagon van de RET. In de wagon zag je bordjes met opschriften uit het verleden hangen; 'vlug in en uitstappen', 'met gepast geld betalen', 'niet spuwen', 'plaats voor de conducteur'.

Na een uur was het tijd voor de lunch, die vanuit Frankeland was meegenomen. Na de lunch kon iedereen zelfstandig het park verkennen.

Canon van Nederland

In het hoofgebouw waren twee tentoonstellingen te bezichtigen. Onder andere de Canon van Nederland. Van hunebed tot heden: de hele geschiedenis van ons land zag je in één tentoonstelling. Aan de hand van historische personen, gebeurtenissen en onderwerpen beleefde je de hoogte- en dieptepunten uit de Nederlandse geschiedenis. Daarnaast was er een tentoonstelling over eten. Je kwam van alles te weten over eten en eetgewoonten uit het verleden. Wat aten mensen in andere tijden en welke tradities van vroeger hebben we nog steeds? Ondanks dat we nog niet alles gezien hadden, vertrokken we tegen drieën weer richting bus voor de terugreis en om 17.00 uur waren we weer in Schiedam. Het was een onvergetelijke dag waar we met plezier op terugkijken.

BankGiro Loterij voor cultuur

De BankGiro Loterij is de cultuurloterij van Nederland. Bijna 600.000 Nederlanders spelen mee. Zij maken kans op prijzen en steunen alle vormen van cultuur in Nederland: van molens tot concerten en van festivals tot musea. De BankGiro Loterij kon dankzij haar deelnemers uit de inleg in 2013 62,5 miljoen euro bijdragen aan cultuur in Nederland.

Tweederde van dat bedrag gaat naar musea, molens en monumenten. Een derde gaat naar organisaties, zoals het Prins Bernhard Cultuurfonds en Stichting DOEN, die op hun beurt podiumkunsten, beeldende kunst, festivals, cultuurprojecten en concerten ondersteunen.

Museum Plus Bus

De Museum Plus Bus bezorgt ouderen een onvergetelijke dag in Nederlandse musea. De bus rijdt door het land om ouderen die niet makkelijk zelfstandig op pad kunnen, mee te nemen voor een cultureel uitstapje.

De Museum Plus Bus bestaat sinds 2007 en heeft sindsdien al ruim 130.000 senioren naar musea gebracht. Deze musea zijn ook aangesloten bij de BankGiro Loterij.

Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café

Datum Parkinson Café

Woensdag 10 juli

Tijdens het ParkinsonNet congres op 15 november 2018 in Rotterdam zijn nieuwe, veelbelovende medicijnonderzoeken besproken. In dit Parkinson Café vertelt Dr. Driesen, neuroloog uit het Franciscus Gasthuis & Vlietland, u meer over deze en andere nieuwe ontwikkelingen. Daarnaast gaan we in op de ontwikkelingen binnen het ParkinsonNet.

Parkinson Café

Een keer per twee maanden organiseren we met onze samenwerkingspartners een Parkinson Café. Het Parkinson Café biedt lotgenotencontact voor mensen met Parkinson, hun partner en overige mantelzorgers.

Het Parkinson Café is onderdeel van het expertisecentrum Parkinson van de Frankelandgroep en is tot stand gekomen in samenwerking met de Parkinson Vereniging, Minters Mantelzorg en de Parkinsonverpleegkundige van het Franciscus Gasthuis & Vlietland. De toegang tot elk café is vrij. Eventuele consumpties zijn voor eigen rekening.

Locatie: Havenzaal in Frankeland van 19.00 uur tot 21.00 uur.

Alzheimer Café

Heeft u dementie of bent u partner of mantelzorgers van iemand met dementie?

Met het Alzheimer Café bieden wij u maandelijks de gelegenheid om in contact te komen met lotgenoten. In een ongedwongen sfeer kunt u ervaringen met elkaar uitwisselen en in gesprek gaan over de problemen die dementie met zich meebrengt.

Daarnaast biedt het Alzheimer Café informatie en steun en draagt het bij aan meer openheid over dementie. De toegang tot elk café is vrij. Eventuele consumpties zijn voor eigen rekening.

Locatie: Havenzaal in Frankeland van 19.00 uur tot 21.00 uur.

Data Alzheimer Café

Dinsdag 9 juli

'Wat doen massages voor de dementerende mens'

In onze maatschappij is aanraken niet altijd vanzelfsprekend. Verschillende onderzoeken hebben echter bewezen dat aanraking een positieve invloed heeft op de gezondheid.

Wat doen massages voor de dementerende mens?

Sandra Verbrugge, activiteitenbegeleider bij de Frankelandgroep, zal u deze avond alles vertellen over ontspannende handmassages en tactiel stimulering, een van oorsprong Zweedse vorm van lichte massage.

Dinsdag 13 augustus

In verband met de zomerperiode komt deze avond te vervallen.

Zie onze website voor meer informatie over de Alzheimer Cafés en Parkinson Cafés:

www.frankelandgroep.nl

De krachten gebundeld

Door Debbie Buisman en Elly Kramer Foto's Elly Kramer

Wat kan het lenteweer een mens goed doen. De geluiden buiten klinken anders, de dagen worden langer, mensen lijken opgewekter. Het maakt dat we allemaal meer zin krijgen om naar buiten te gaan, om de zonnestralen op onze huid te voelen en te genieten van wat er om ons heen allemaal te zien is.

hun dromen. De organisatie is opgericht in 2014 en kreeg in 2018 al bezoek van Koningin Máxima naar aanleiding van het winnen van een 'Appeltje van Oranje'. Een prijs die jaarlijks door het Oranje Fonds wordt toegekend aan bijzondere, innovatieve of succesvolle projecten op het gebied van maatschappelijk welzijn en sociale cohesie. Yets Foundation en de Frankelandgroep hebben elkaar ontmoet op een beurs en kwamen tot de conclusie iets voor elkaar te kunnen en willen betekenen. Yets mag af en toe ons busje lenen, wanneer zij met de jongeren naar een basketbaltoernooi verder in het land gaan. Wij mogen de jongeren inzetten bij een leuke activiteit.

Sterk en positief

Zo kon het gebeuren dat er die bewuste dinsdag een groep sterke jonge mannen in de leeftijd van ongeveer dertien/veertien jaar met een groep senioren, hun coach, de coördinator welzijn en activitei-

tenbegeleider in totaal tien kilometer liep. Heerlijk, maar wel wat ver, vonden de jongens (vooral op de terugweg ...). Toch lieten zij zich niet kennen, want sterk en sportief, dat zijn ze.

In het Beatrixpark werd in het Fort Drakestein de lunch genuttigd. De bewoners genoten zichtbaar van de frisse buitenlucht, de ontluikende zonnestralen, de jongeren en alles wat in bloei stond. Sommige bewoners vonden de jeugdigheid in zichzelf terug en lieten blijken best nog wat kwajongensstreken in zich te hebben.

Na een kort bezoek aan de kinderboerderij zijn we weer terug gewandeld. Eenmaal aangekomen in Vaartland was er voor iedereen een ijsje. We hebben de jongens een applaus gegeven voor hun inzet.

Het was voor iedereen een gezellige en gezonde activiteit, die wat ons betreft zeker voor herhaling vatbaar is.

Maar naar buiten willen is één ding, een stevige wandeling maken is niet voor iedereen vanzelfsprekend. Zo ook op dinsdag 16 april, toen wij met een club van zeven bewoners vanuit Vaartland met rolstoel naar het Beatrixpark wilden wandelen. Een pittige klus waar we spierballen voor zochten. Gelukkig kwam er assistentie van een club sterke jongens en hun coach (die mogen we uiteraard niet vergeten) van de Yets Foundation.

'Youth Empowerment Through Sports'

Yets foundation (Youth Empowerment Through Sports) is een organisatie die door sport en de juiste rolmodellen jongeren in staat wil stellen ('empoweren') en helpen bij het realiseren van

Wensboom

Door Sjaak Pappers

Mevrouw Timmers, bewoonster van Harg-Spaland, had als wens om nog eens naar een optreden te gaan van het podiumorkest Rijnmondband-3, één van de drie onderdelen van de grote Schiedamse vereniging De Rijnmondband. Zij is namelijk een groot fan en jarenlang betrokken geweest bij de band.

Mevrouw Timmers heeft haar echtgenoot (die inmiddels is overleden) tijdens de bevrijding in 1945 ontmoet. Hij was toen al lid van de 'Tamboer en Pijpercorps Harmonie', zoals de band van 1930 tot 1960 heette. De band was een begrip in Schiedam en ver daarbuiten. In 1965 is de naam veranderd in de Rijnmondband.

De band, die ooit begon als fluitclub 'De Harmonie', vierde in 1979 het 50-jarig bestaan. Ter ere van het jubileum kreeg mevrouw Timmers van haar

dochter een geborduurd kussen met daarop de kolbak, het toenmalige hoofddeksel. Op 27 april, Koningsdag, ging mevrouw Timmers samen met haar dochter en zoon naar het optreden van Rijnmondband-3. Zij heeft het geborduurde kussen meegenomen en ging, heel trots, samen met de band en het kussen op de foto.

Na het concert ga ik bij mevrouw langs om te vragen hoe zij het heeft gevonden. Ze begint te stralen en vertelt dat het magnifiek en fantastisch was! Vol trots vertelt ze over de band en dat haar man en zoon beiden muziek maakten bij de band en dat zij tamboer waren. Mevrouw Timmers legt uit dat een tamboer iemand is die de trommel slaat en dat haar man concerttamboer was en haar zoon marstamboer.

Haar dochter is ook heel lang actief geweest in verschillende muziekkorpsen. Eerst als majorette, daarna als tamboer en uiteindelijk zelfs als tambour-maître. En om het verhaal compleet te maken, mevrouw Timmers is zelf ook nog tamboer geweest bij gymnastiekvereniging ODO. Kortom, een muzikaal gezin!

Vakantie aan huis

Door Carien Kemink

Vorig jaar heeft Vaartland de vakantie naar de bewoners toegebracht in plaats van de bewoners op vakantie. Dit scheelde een hoop stress; de vakantiegangers hoefden geen koffer te pakken en zich ook niet continu af te vragen of het weer wel mee zou werken.

In zes achtereenvolgende weken werden zes verschillende landen 'bezocht', van alle zes landen werd flink sfeer geproefd, bij de bakclub in de meest letterlijke zin van het woord. Ieder land heeft zijn specifieke dingen en bij de diverse activiteiten werd zoveel mogelijk geprobeerd die naar voren te brengen.

Vanwege het enthousiasme van vorig jaar is iedereen ook dit jaar weer uitgenodigd om samen 'op vakantie te gaan'. Er is al flink gebrainstormd over de diverse landen.

Ook dit jaar 'bezoeken' we weer zes landen, een paar op herhaling en een paar nieuwe. In juli komen we in Duitsland, Spanje en Frankrijk, in augustus zetten we de reis voort in Italië, Portugal en Griekenland.

De bedoeling is dat we maandag op de creamorgen iets maken wat kenmerkend is voor het land van die week, bijvoorbeeld de vlag van het bewuste land en/of iets kenmerkends uit een bepaalde stad.

Op de maandagavond wordt bij het diner geprobeerd een gerecht uit het specifieke land te bereiden. Op deze avond en op de bakclub van de woensdag kan er zomaar Wurst mit Sauerkraut op het menu staan. Of wat te denken van stokbrood met kruidenkaas, tapas met sangria, spaghetti bolognese of tzatziki?

Op donderdag tijdens de gymclub gaan de beentjes letterlijk en figuurlijk van de vloer tijdens de cancan, de sirtaki of de flamencodans en er komt vast ook een echte schlager langs; geen slager, maar een schlager van Freddy Breck bijvoorbeeld, of Rex Gildo.

Op vrijdag is het gespreksthema onze eigen vakanties, diverse bezoeken van weleer aan de betreffende landen.

Het wordt vast weer een interessante rondreis waarvan we u in het volgende magazine graag de foto's tonen. Een mooie reis, maar zes landen in zes weken is vermoeiend. En dus wacht iedere avond je eigen vertrouwde bed ... nóg zo'n voordeel van vakantie in eigen huis.

Gezocht: huisdieren en hun baasjes die gezellig op bezoek komen

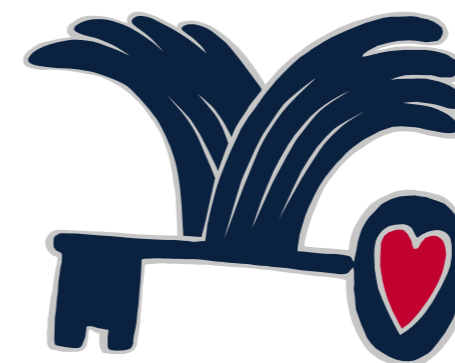
Door Sandra Verbrugge en Marion Agterberg

In Frankeland organiseren we iedere maandag, van 13.45 uur tot 14.45 uur, een dierenclub. Een uurtje waarin alles in het teken staat van dieren. We lezen verhalen en gedichten over dieren, we draaien toepasselijke muziek en zingen liedjes. Maar de leukste middagen zijn toch de dagen waarop we bezoek krijgen van echte dieren! Bewoners genieten hier ontzettend van en de dieren worden verwend met knuffels en aandacht.

We zijn op zoek naar vrijwilligers, die het leuk vinden om met hun huisdier hierbij aanwezig te zijn en te ondersteunen.

Lijkt het u wat?

Voor meer informatie kunt u terecht bij Sandra Verbrugge of Marion Agterberg, activiteitenbegeleiders bij Frankeland. Zij zijn bereikbaar via het algemene telefoonnummer van Frankeland, telefoon 010 - 426 49 25 of per e-mail: s.verbrugge-vanvliet@frankelandgroep.nl m.agterberg-teLindert@frankelandgroep.nl

Fixatievrije
zorginstelling

2017 - 2019

Driesterren waarborgzegel fixatievrij behaald

In de vorige editie van Frankelandgroep Nieuws heeft u kunnen lezen over alle activiteiten die wij de afgelopen jaren hebben uitgevoerd om 'fixatievrij' te worden. Oftewel: om ervoor te zorgen dat bewoners met dementie of een delier zoveel mogelijk veilig én in vrijheid kunnen leven. Om als zorgorganisatie te benadrukken dat we hiervoor instaan, hebben we in het voorjaar het waarborgzegel fixatievrije zorginstelling aangevraagd. Inmiddels hebben wij goed nieuws ontvangen!

Wij zijn namelijk trots en verheugd om u te vertellen dat Innovatiekring Dementie (IDé) de deelnemende locaties Frankeland, Harg-Spaland, Schiewaegh en Vaartland het driesterren waarborgzegel fixatievrije zorginstelling heeft toegekend. Dit is het maximaal aantal te behalen sterren. Een hele prestatie waar we de afgelopen jaren hard voor gewerkt hebben.

In de praktijk betekent dit dat wij binnen de Frankelandgroep geen fixatiemiddelen (zoals onrustbanden, verpleegdekens en spanlakens) toepassen. Ook zetten we zo weinig mogelijk vrijheidsbeperkende maatregelen in (denk aan het gebruik van bedhekken, een tafelblad op de rolstoel of psychofarmaca bij onrust), tenzij er geen andere mogelijkheden zijn en alternatieven zijn geprobeerd. Om dit te bereiken, hebben de multidisciplinaire teams nauw met elkaar en de betrokken familieleden samengewerkt.

IDé
INNOVATIEKRING
DEMENTIE

De kleine paashaas

Door Petra van Pelt

Tijdens de paasdagen mochten een heerlijk ontbijt, een paashaas en een paasbingo niet ontbreken in Jacobs Gasthuis! Bewoners werden verwend met een gezellig paasontbijt: een lekker warm eitje, koffie en thee, een krentenbol en heerlijke belegde broodjes. Dit alles mooi gepresenteerd in paas-sferen. Dat ging er goed in!

Dit jaar organiseerden we voor het eerst ook een paasbingo met allerlei leuke paasprijzen. Een lekker chocolaatje erbij, een glaasje advocaat met slagroom, heerlijk!

Tijdens de bingo werden we nog verrast door de komst van de paashaas. Dit jaar niet de grote paashaas, maar een kleine. Deze lieve, kleine paashaas deelde chocolaatjes uit aan de bewoners. En wat een geluk voor de medewerkers die met Pasen aan het werk waren: de kleine paashaas bracht ook hen een lekker eitje!

Paasspeurtocht in Harg-Spaland

Door Miriam van Boxtel

Op donderdag 18 april kregen we bezoek van twee groepen vijf van Basisschool De Klinker. Zij wilden wel eens wat anders dan het jaarlijks paasontbijt en kwamen op het idee om op bezoek te gaan bij de bewoners van Harg-Spaland. Met 43 leerlingen en hun begeleiders was het al snel een gezellige drukte.

Voor deze gelegenheid hadden we voor de kinderen een paasspeurtocht door het huis uitgezet. In groepjes gingen zij op zoek naar door de bewoners gekleurde papieren eieren en kwamen zo bij de bewoners op bezoek.

Op iedere afdeling vond een activiteit plaats, waar de kinderen aan deelnamen. Zo werd er met de tovertafel gespeeld, Dr. Beat gedaan, gekleurd, gesjoeld en natuurlijk veel gekletst. De creagroep was het populairst bij de kinderen, dus al snel stond daar een lange rij.

Na afloop kregen de kinderen wat te drinken. Door het prachtige weer kon dat lekker in de tuin, waar ze even heerlijk hun energie kwijt konden. Zij hadden zich namelijk keurig aan de regels gehouden door niet te rennen en te gillen op de afdelingen.

De bewoners en de kinderen hebben zeer genoten van deze paasochtend!

Ontbijt in de Floriade

Door Marja Versluis

Of je nou 's ochtends vroeg uit de veren bent of net wat meer tijd nodig hebt: je begint je dag goed met een ontbijt in de brasserie van Harg-Spaland. Niet alleen met Kerstmis of Pasen, maar iedere ochtend is het mogelijk om samen met medebewoners gezellig te komen ontbijten. De medewerkers zorgen voor mooi gedekte tafels en een uitgebreid buffet met keuze uit verschillende broodsoorten. De gekookte en gebakken eieren vallen goed in de smaak bij de bewoners. En een lekker kopje koffie of thee en een glas jus d'orange maken het compleet. Hoewel, één heer is al heel tevreden als er pindakaas en hagelslag is!

Verschillende bewoners deelden hun gedachten met mij:

"Het ontbijt is het fijnste moment van de dag. Samen aan de ontbijttafel. Verder ziet u mij niet zoveel in de zaal, maar voor het ontbijt kom ik graag naar beneden."

"Ik ga ontbijten in de zaal, want het is voor mij een stok achter de deur om aan de dag te beginnen. Nu heb ik een doel om erop uit te gaan. Ik vind het gezellig om samen met iemand te ontbijten."

"Ontbijten vind ik gezellig, als ik maar hagelslag en pindakaas op mijn brood krijg!"

De bewoners nemen de tijd voor hun ontbijt en waarderen het ook als er medewerkers aanschuiven voor een praatje en een kopje thee of koffie. Bewoners geven aan dat een ontbijt een goed begin van de dag is en maken zich zorgen om medewerkers, die alleen ontbijten met yoghurt en fruit.

Ik was hun buurvrouw

Door Rob Besseling

Optreden zeemanskoor

Het was Tweede Paasdag toen zij 's middags naar de Serre ging om te kijken en te luisteren naar een optreden van het Zeemanskoor 'Overall'. Dit grote koor van voornamelijk oud-mariniers is vaker te gast bij de Frankelandgroep om hun repertoire te presenteren. De mannen zingen hits als 'In 't kleine café aan de haven', 'De Zuiderzeeballade', 'Het land van Maas en Waal' en nog vele andere mooie liederen uit de Nederlandse en soms buitenlandse muziekgeschiedenis.

Mevrouw Den Uijl

Ik heb het over mevrouw Den Uijl. Zij werkte tot haar 85e bij Frankeland, 'op de derde etage', waar ze vooral met Jet samenwerkte. Ook woonde ze lange tijd tegenover Schiewaegh, boven wijkcentrum 'De vier molens', dat nu 'De vijf molens' heet. Ze heeft sinds april van dit jaar een kamer op de zevende etage van Schiewaegh, waar haar beide kinderen haar regelmatig bezoeken. "Ik kende heel veel medewerkers in Frankeland," vertelt ze met een trotse blik in haar levendige ogen, die de Serre in de gaten houden alsof ze ook nog een afspraak met iemand anders heeft. "Soms ga ik ernaartoe, met de Frankelandbus." En als er een korte stilte in ons gesprek valt, vertelt ze dat ze vroeger naast de familie Van Vollenhoven woonde. "Ik was hun buurvrouw."

Bingo

Ze gaat vaak naar de evenementen die Yara de Jong, assistent welzijn bij de activiteitenbegeleiding, en haar collega's voor de bewoners van Schiewaegh organiseren. Yara is bij het gesprek met mevrouw Den Uijl en helpt haar soms als een woord haar niet te binnen wil schieten. "En dan zie ik bijvoorbeeld bij de bingo ook regelmatig mensen uit de wijk Nieuwland, van vroeger. Want ik ken veel mensen, daar aan de overkant." Haar duim wijst over haar schouder naar de haar zo vertrouwde wijk.

Paasontbijt

Ze heeft genoten van het paasontbijt die ochtend. "Goed verzorgd, hoor. Lekker eten op van die piramides," waarna ze Yara vragend aankijkt die dan zachtjes "etagères" fluistert. Mevrouw Den Uijl knikt met een blije glimlach op haar gezicht.

Ook het optreden van het zeemanskoor op die tweede paasdag was erg mooi geweest. "Sommige mensen gingen dansen, dat was heel leuk. Vroeger ging ik ook vaak dansen. Bij Sitton, aan de Hoogstraat in het centrum van de stad. Maar nu kan ik het niet meer. Dat is niet erg, hoor. Ik kijk naar de mensen die er zijn en daar geniet ik ook van. En ik praat bijvoorbeeld met andere bewoners."

Politie

Bij het optreden was ook de politie aanwezig. "Het was de wijkagent. Hij is nieuw en kwam zich voorstellen. Ook dat was erg leuk." En haar familie en kleindochter waren bij de voorstelling. En de medewerkers van de afdeling waar ze woont, Diamant. "Ik voel me hier veilig. Ze doen veel voor de bewoners en het is gezellig. Ook tijdens het optreden zag ik dat alle mensen er plezier in hadden."

Als we bijna alles besproken hebben, tikt ze me zachtjes op mijn arm en kijkt me met een serieuze blik aan. "Weet je, ik heb nog nooit gerookt. En ook nooit gedronken. Nog nooit!"

Gemeentearchief Schiedam

De beenderen van Liduina: hoe een mysterie werd opgelost

Door Rowan Nieuwland

Liduina, het is een naam die veel Schiedammers bekend in de oren klinkt.

Liduina, voor wie in 1890 toestemming tot verering werd gegeven door paus Leo XIII, werd in 1380 geboren in Schiedam. Op haar vijftiende viel ze tijdens het schaatsen en brak haar rib. De volgende 38 jaar bracht zij op bed door.

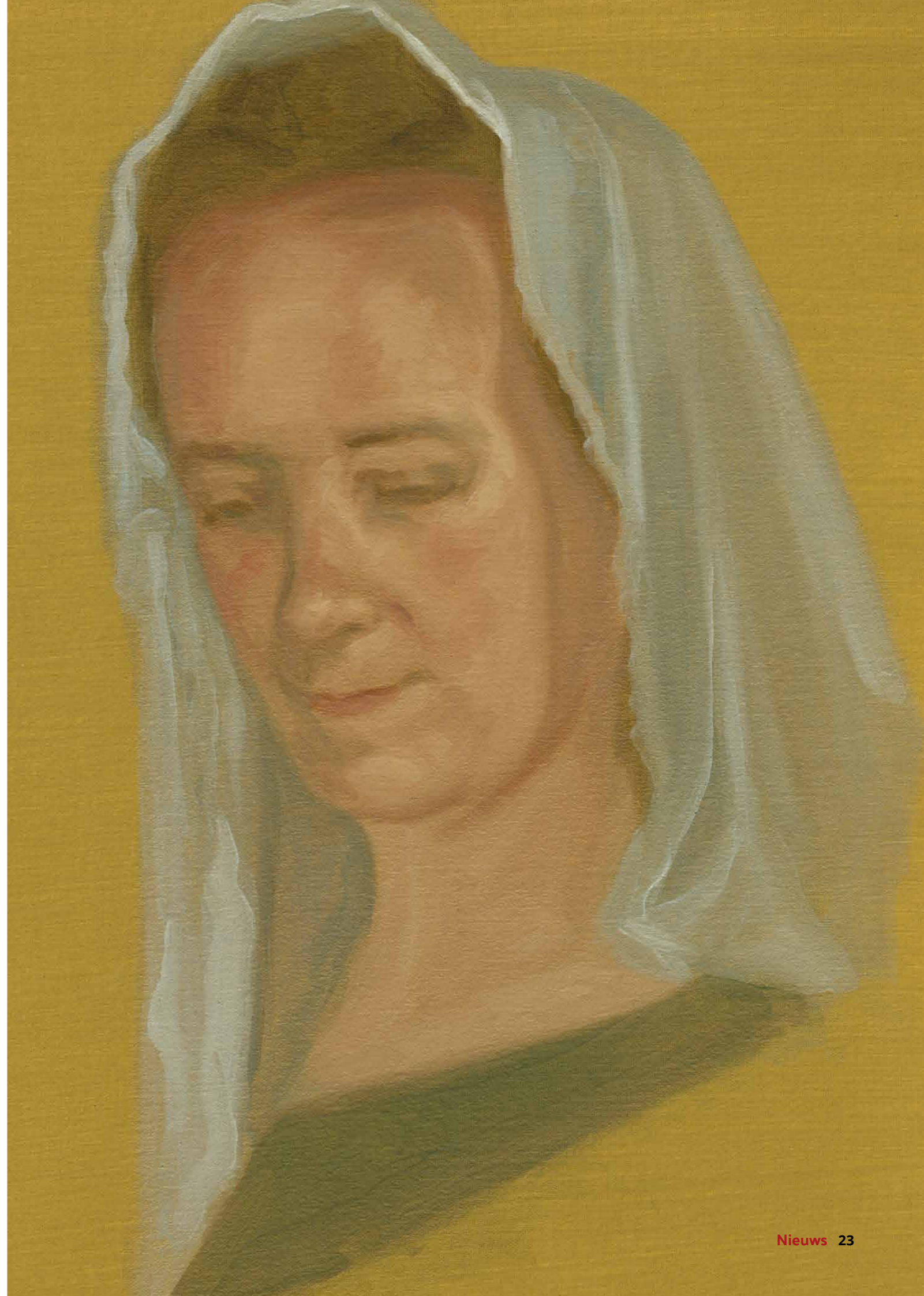
Velen zagen haar als heilige vanwege de visioenen die ze had en de bezoeken die ze kreeg van haar engel. Hoewel de stadsheilige in 1433 overleed, heeft ze de afgelopen eeuwen de gemoederen flink beziggehouden.

Nieuwe rustplaats in Brussel

Ons mysterie begint in 1615, in dat jaar wordt besloten dat Schiedam niet langer een veilige plek is voor de botten van Liduina. Een eerste poging om haar resten op te graven eindigt in een arrestatie. De dieven zijn namelijk niet direct naar Brussel afgereisd, waar ze de botten naartoe willen brengen, maar overnachten eerst in een herberg. Terwijl ze daar zijn, lekt de diefstal uit waardoor Brussel nooit bereikt wordt.

Een paar maanden later besluit men het nog eens te proberen. Ditmaal verloopt het soepeler. De resten worden in het geheim opgegraven en naar Brussel gebracht, omdat de katholieken in de Noordelijke Nederlanden niet hun geloof mogen uitoefenen en in de Zuidelijk Nederlanden wel.

In Brussel krijgt Liduina een nieuwe rustplaats. De relieken blijven hier liggen, totdat in de negentiende eeuw een scheiding tussen kerk en staat ervoor zorgt dat de botten van Liduina veilig terug kunnen keren naar haar geboorteplaats Schiedam. Een mooi einde voor een onstuimig verhaal, zo lijkt het, maar nog geen 100 jaar later krijgt het verhaal opeens een hele nieuwe wending.

Bijzondere vondst

Het is het begin van de herfst in 1947 als bij restauratiewerkzaamheden in de Grote Kerk in het centrum van de stad een graf gevonden wordt. Het is direct duidelijk dat dit niet zomaar een graf is, maar het graf van de stadsheilige. Alles komt overeen met de middeleeuwse bronnen over het graf: de kist die op houten balken staat, zodat die niet in aanraking komt met de aarde, de rode geschilderde kruizen in de kelder en de hoofdkrans die in de kist gevonden wordt.

Er zijn maar twee punten die voor verwarring zorgen: het eerste is de locatie van de kist; er werd altijd aangenomen dat deze op een andere plek lag. Maar uiteindelijk komt men erachter dat de plattegrond van de kerk hoogstwaarschijnlijk verkeerd geïnterpreteerd is.

Wat ook voor verwarring zorgt, is dat de kist niet leeg is, maar de botten van een persoon bevat. Dit roept veel vragen op waaronder de vraag: zijn in 1615 de verkeerde botten meegenomen en zijn dit de echte botten van Liduina?

In een poging een antwoord te vinden op deze vraag worden de gevonden botten voor onderzoek naar de Universiteit van Leiden gestuurd. Een aantal jaren later komt de uitslag: de botten zijn waarschijnlijk niet van Liduina en een deel ervan lijkt zelfs van een man te zijn. Een grote teleurstelling voor veel Schiedammers, gehoopt was op een andere uitslag.

Onverwachte wending

Toch komt het verhaal hiermee niet ten einde, want bijna 30 jaar later, in 1981, ontstaat er een kans voor een nieuw en moderner onderzoek in Groningen, wat opnieuw een onverwachte wending geeft aan het verhaal. Tijdens dit nieuwe onderzoek worden onder andere röntgenfoto's gemaakt van de in 1947 gevonden botten. Het Groningse onderzoek komt met een heel ander resultaat dan het onderzoek uit de jaren vijftig.

Dit keer is de uitslag dat de kans groot is dat het hier om Liduina gaat, want wat blijkt: de persoon van wie deze botten afkomstig zijn, was hoogst waarschijnlijk ernstig en langdurig ziek. Aan de botten kunnen onderzoekers zien dat de benen verlamd waren en waarschijnlijk een groot deel van de rest van het lichaam ook, alleen de onder-

armen kon zij nog bewegen. Ook had deze vrouw waarschijnlijk een kalk- en vitaminegebrek en een behoorlijk versleten gebit wat doet denken aan langdurig tandenknarsen.

Als we deze conclusies vergelijken met het ziektebeeld van Liduina zien we heel wat overeenkomsten. Ook bij Liduina werd gesproken over tandenknarsen, en dat zij 38 jaren op bed heeft gelegen, zou kunnen komen door een verlamming.

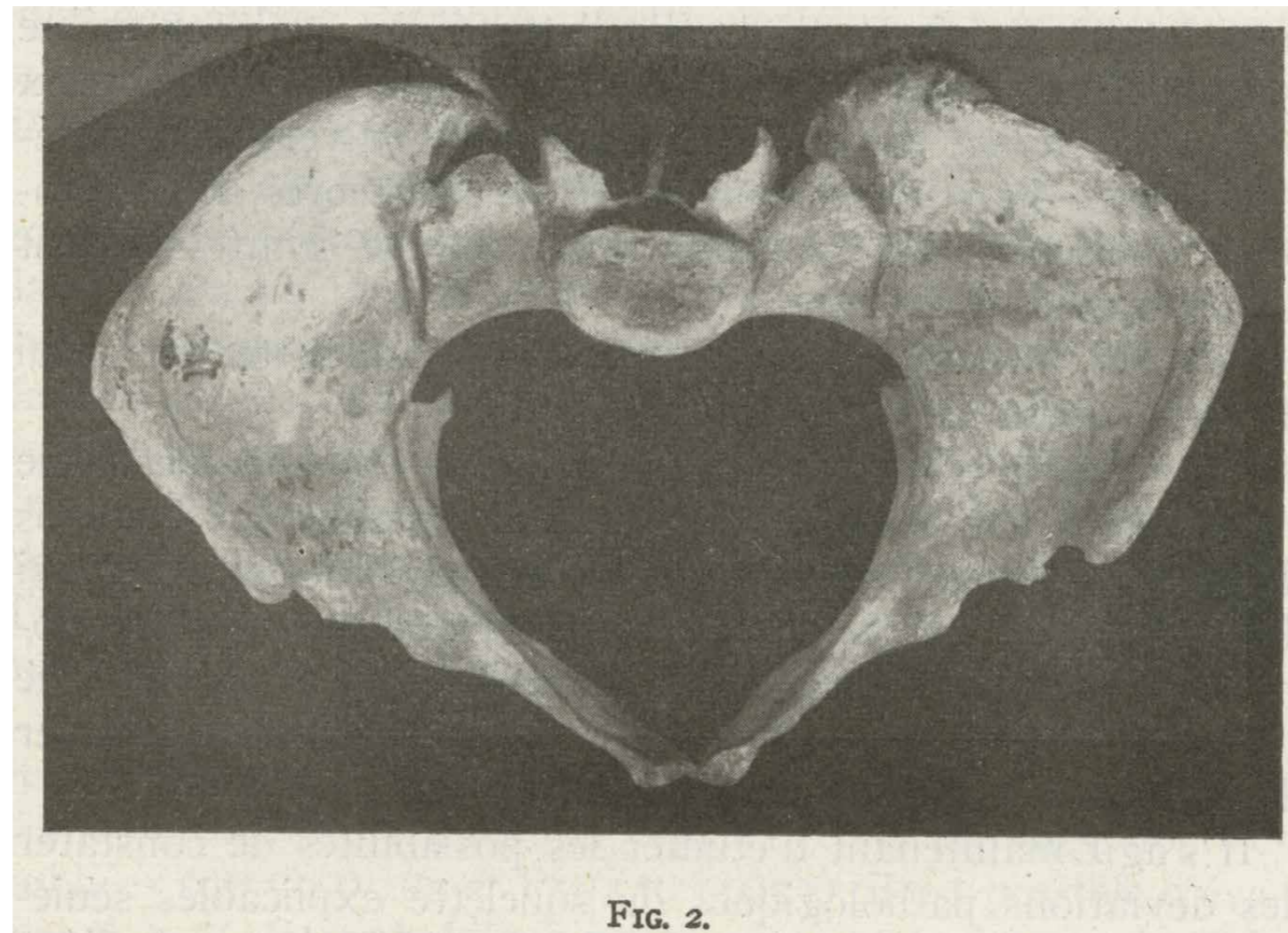
Reis ten einde?

Men kan niet anders dan constateren dat deze botten zeer waarschijnlijk van Liduina zijn. Het lijkt er dus op dat Liduina's reis ten einde is gekomen en ze weer kan rusten in haar geboortestad. Er is echter nog een klein probleempje: de protestantse Grote Kerk is officieel nog steeds de eigenaar van de beenderen.

De botten kunnen niet direct in ontvangst worden genomen door de katholieke kerk, maar worden eerst opgeslagen in het Gemeentearchief Schiedam. De protestanten vinden het een beter idee om de botten aan de rooms-katholieke kerk te geven, omdat de verering van Liduina voor hen belangrijker is.

In 1986 besluiten de Protestantse van de Grote Kerk dan ook de botten aan de huidige Liduinabasiliek te schenken, toen nog de Singelkerk. In datzelfde jaar wordt een akte ondertekend waarmee de botten officieel worden overgedragen aan de rooms-katholieke gemeenschap.

De botten worden nog altijd in de basiliek bewaard en het lijkt erop dat Liduina haar rustplaats heeft gevonden.

Bronnen

- Het graf van St. Liduina, „die maghet van Scyedam” door A. van der Poest Clement, 1955.
- Diverse kranten 1947-1955.
- Beelden van Liduina die maghet van Scyedam door meerdere auteurs, 1999.
- Beeldmateriaal afkomstig uit het Gemeentearchief Schiedam

Afbeeldingen

- Een portret van Liduina. Beeldnummer 62225. Schilder: M Gootjes
- Het graf van Liduina tijdens de restauratiewerkzaamheden in de Grote Kerk tussen 1945 en 1948. Beeldnummer: 13085. Fotograaf: Chr. Breur
- Röntgenfoto van de heup die vermoedelijk van Liduina is. Foto uit de collectie van het Gemeentearchief Schiedam.

Eten en drinken bij de Frankelandgroep

In alle locaties van de Frankelandgroep kunt u genieten van het 'High Five-diner', een exclusief viergangendiner.

High Five-diner

Om de twee maanden bieden wij u bij al onze locaties een heerlijk menu van hoge kwaliteit aan. Iedereen is welkom. U dient zich wel van tevoren bij de horeca/keuken van de locatie aan te melden.

Tijdens deze culinaire avonden serveren wij u, onder begeleiding van livemuziek, een smakelijk viergangendiner met een kopje koffie of thee toe. Overige dranken zijn niet bij de prijs inbegrepen.

Hiernaast vindt u een overzicht van de data van de culinaire avonden per locatie.

De inloop is vanaf 16.45 uur.

De kosten per persoon voor een High Five-diner bedragen:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabonnementhouders: € 13,50
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 18,50
- overige bezoekers: € 24,00

Locatie	Data
Frankeland	vrijdag 9 augustus vrijdag 11 oktober vrijdag 6 december
Harg-Spaland	zondag 30 juni zondag 25 augustus zondag 27 oktober vrijdag 20 december
Jacobs Gasthuis	zaterdag 15 juni zaterdag 10 augustus zaterdag 12 oktober zaterdag 14 december
Schiewaegh	zaterdag 15 juni zaterdag 10 augustus zaterdag 12 oktober zaterdag 7 december
Vaartland	dinsdag 18 juni dinsdag 27 augustus dinsdag 8 oktober woensdag 18 december

High Five-menu juni

Amuse

Trio van gegrilde scampi's in pittige marinade

Voorgerecht

Gebonden Chinese tomatensoep

Hoofdgerecht

Indische rijsttafel: ajam paniki, daging smoor, babi ketjap, atjar

Nagerecht

Traditioneel Indisch dessert met spekkoek, pisang goreng en mango-ijs

High Five-menu augustus

Amuse

Gegrilde sint-jacobsschelp

Voorgerecht

Gepocheerde kwarteleitjes op een salade van wilde spinazie

Hoofdgerecht

Forel au bleu met peultjes, aardappel-kaascrumble en een heerlijke béarnaisesaus

Nagerecht

Abrikozensorbet

Zanguurtje voor bewoners en mantelzorgers

Door Clara Dubber

Bijna vijf jaar heeft mijn moeder in Frankeland gewoond. Op afdeling 3, de afdeling voor mensen met dementie. De ziekte van Alzheimer was al behoorlijk gevorderd, toen mijn moeder opgenomen werd.

Wekelijks ging ik op bezoek. Als het mooi weer was, dan kon ik een stukje met haar wandelen. Aanvankelijk liepen we zelfs naar het centrum, aten een ijsje bij la Sorpresa of dronken een kop koffie bij de Hema. Later was het Julianapark al ver genoeg. Maar als het slecht weer was, hoe moeilijk was dat. Praten ging niet meer.

Wat was ik blij toen ik hoorde dat er op de donderdagmiddag een plaatsje vrij was in de zanggroep van Monique Schenk, muziektherapeut bij de Frankelandgroep. Een zanguurtje, opgezet voor bewoners van de psychogeriatrische afdelingen én een familielid. Bedoeld om een uurtje gezellig met elkaar te kunnen communiceren.

Er was een man met zijn dochter, een vrouw met haar nichtje, een vrouw met haar broer, een vrouw met haar man. Elke week zongen we oude, meest Nederlandse liederen.

Het is bekend dat mensen met de ziekte van Alzheimer, die allang geen gesprek meer kunnen voeren, omdat ze veel woorden kwijtgeraakt zijn, wel heel gemakkelijk de teksten van liedjes kunnen zingen. Op die manier had ik contact met mijn moeder en konden we via de muziek met elkaar communiceren.

Mijn moeder genoot van dit uurtje. Ze zong soms heel hard en uit de maat mee. Maar dat mag allemaal in deze groep. Heel bijzonder was dat. Als ik niet kon, ging mijn broer mee. De eerste keer dat ik het hem vroeg, zei hij: "Ik hoef toch niet mee te zingen hè?" Maar toen hij er eenmaal was, zong ook hij uit volle borst mee. Dat tekent de sfeer in deze zanggroep.

Ik heb ook een paar liederen voorgesteld, die ik mijn moeder vroeger vaak heb horen zingen, zoals 'Het Broekie van Jantje' van Koos Speenhoff en 'Que Sera' van Doris Day. Opgetogen keek ze me aan, toen we dat voor het eerst zongen. Later, toen ze verder wegzakte in de Alzheimer, zong ze niet meer mee, maar genoot ze nog wel van de sfeer en de muziek. Gelukkig mocht ik blijven tot het eind. Er zijn nu een aantal plaatsen vrij in deze zanggroep. Ik kan het iedereen aanraden.

Familieleden, kennissen, burens: vindt u het leuk om te zingen met uw relatie, wonend op een van de psychogeriatrische afdelingen in Frankeland? Op donderdagmiddag, van 15.00 tot 16.00 uur, start een nieuwe mantelzorgzanggroep. U bent van harte welkom om hieraan deel te nemen! U kunt zich telefonisch of per e-mail opgeven bij Monique Schenk-Kuijpers, muziektherapeut bij de Frankelandgroep.

T: 010 - 426 49 25

E: m.schenk-kuijpers@frankelandgroep.nl

Smulmiddagen

Bij alle locaties van de Frankelandgroep organiseren wij 'Smulmiddagen', een heerlijk tussendoortje in de middag.

De data van deze Smulmiddagen worden op alle locaties ruim van tevoren via posters aangekondigd.

De kosten per persoon voor een Smulmiddag bedragen:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabbonementhouders: gratis
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 3,50
- overige bezoekers: € 6,00

Wij heten u van harte welkom!

Maand	Wat valt er te smullen?
juni	haringmiddag
juli	ijsmiddag
augustus	tropische middag
september	mosselen
oktober	bittergarnituur met warme en koude hapjes
november	Beaujolais met een kaasplankje

Naar de bollen ... naar die prachtige bollen

Door Carien Kemink Foto's Elly Kramer

Overbekend, het liedje van Louis Davids uit 1936, waarin hij de bollenvelden bezingt, die je gezien MOET hebben. Die heerlijke bollen ... 'want die zie je maar één keer per jaar'.

Oerhollands kan het niet, dit steeds weer terugkerende fenomeen bij Hillegom, dat jaarlijks miljoenen mensen trekt uit binnen- en buitenland. In het paasweekend volgens mij allemaal tegelijk in twee dagen tijd. En dan wordt het dringen en is het maar de vraag of er echt 'genoten' wordt.

Maar natuurlijk wilde Vaartland ook dit jaar de bewoners die prachtige velden vol kleuren niet onthouden. Dus was het ook hier dringen om je op te geven voor een dagje Keukenhof, op 30 april, 1 en 2 mei.

Het werden drie fantastische uitstapjes en het weer viel eigenlijk nog best mee. Het was fris en overwegend droog.

Vroeg op, lunchpakketten mee, af en toe een rust-pauze voor koffie en/of thee, de mensen hebben allemaal weer genoten.

Dit jaar bestaat de Keukenhof 70 jaar en het thema is 'Flower Power'. Volgens de bezoekers van Vaartland was de Keukenhof één groot kleurenpalet.

Die prachtige velden hebben ongetwijfeld te maken met de vroege warme dagen van dit jaar, waardoor alles nu op en top tot bloei is gekomen. En inderdaad ... je moet niet te lang wachten, want dan is het mooiste eraf en duurt het weer een jaartje. Toen de bewoners langs een vogelshow liepen, lukte het de activiteitenbegeleider bij toeval nog een wegvliegende adelaar op de foto te zetten.

Die bollen ... je moet ze gezien hebben. Zoals Louis Davids zo treffend verwoordde: "Die magge we niet missen".

Roze in Blauw bij de Roze Salon

Door Erika van Driessen Hoogland

Afgelopen maart waren politieagenten Robert de Graaff en Bianca van Kranenburg van Roze in Blauw (regio Rotterdam) te gast bij de Roze Salon. 'Roze in Blauw' is een landelijk samenwerkingsverband van Roze in Blauw-teams uit alle politie-eenheden en diensten van de politie. Met dit speciale meldpunt probeert de politie pesterijen en intimidatie tegen homo's, lesbiennes, biseksuelen en transgenders tegen te gaan. Robert de Graaff is aanspreekpunt voor Schiedam en Bianca Kranenburg voor Hoogvliet.

Drempel (te) hoog

Tijdens de bijeenkomst was er een open gesprek tussen de agenten en de bezoekers. De agenten gaven aan dat melding en aangifte van geweld, bedreiging met geweld, discriminatie, belediging of pesterijen belangrijk zijn. Met de informatie van de meldingen kunnen ze incidenten in kaart brengen. Ook mensen die vermoeden dat iemand in hun omgeving om die reden bedreigd of lastiggevallen wordt, kunnen contact opnemen. Voor velen blijkt

de drempel om naar de politie te gaan nog (te) hoog. Zelf heb ik ook weleens te maken gehad met belediging, maar ik heb mij nooit gerealiseerd dat ik hier het beste een melding van kon doen.

Luisterend oor

Roze in Blauw probeert deze drempel te verlagen en is in de afgelopen jaren een zeer herkenbaar beeldmerk voor de LHBT-gemeenschap geworden. Politie mensen uit alle onderdelen van de organisatie proberen verbinding te maken met de buitenwereld door zelf als LHBT'er herkenbaar te zijn. Er kan pas verbinding ontstaan wanneer de buitenwereld zich vertrouwd en veilig voelt bij de politie.

Met een team als Roze in Blauw draagt de politie hier nadrukkelijk aan bij. De agenten bieden een luisterend oor, verwijzen door, bemiddelen en ondersteunen bij de melding of aangifte. Ze staan klaar met raad en daad.

Zelf een melding doen?

Een melding kunt u telefonisch of per mail doen.
T: 088 - 169 1234 of 0800 - 744 44 77
E: rozeinblauw.rotterdam@politie.nl

Uitgebreide informatie over Roze in Blauw Nederland kunt u vinden op de website van de politie: www.politie.nl/themas/roze-in-blauw.html

Samen sterk

Door Carien Kemink

Mantelzorg: onbetaalde en vaak langdurige zorg voor zieke familieleden of vrienden. Dit kan persoonlijke zorg zijn, of zorg bij dagelijkse activiteiten. Nog nooit ben ik een mantelzorger tegengekomen, die het een makkelijke taak vindt. Wél kom ik veel mantelzorgers tegen, die met heel veel liefde deze moeilijke taak uitvoeren, naast hun normale dagelijkse beslommeringen.

Waardering en begrip

In de zorg, en dus ook in Vaartland, zijn mantelzorgers van onschatbare waarde. In diverse gesprekken met verschillende mantelzorgers komen dezelfde onderwerpen en thema's naar voren. Zo ontstond in Vaartland het idee om een zestal bijeenkomsten te organiseren, waarbij mantelzorgers van een familielid met een psychogeriatrische aandoening bij elkaar kunnen komen.

Doel is voornamelijk om ervaringen uit te wisselen, verbinding te maken met anderen, vragen te stellen en handvatten aangereikt te krijgen. Natuurlijk zal niet op iedere vraag een passend antwoord komen, maar we willen mantelzorgers hiermee besef geven dat er veel waardering is, dat ze er niet alleen voor staan en dat iedereen heel goed begrijpt, dat er bij het geven van mantelzorg heel veel komt kijken.

Komt u ook?

De zes bijeenkomsten zullen plaatsvinden in de patio, die zeer toepasselijk is omgedoopt tot Binnen Vaart. De mantelzorgers zullen hierbij worden begeleid door de coördinator welzijn en een maatschappelijk werkende.

Een uitnodiging volgt nog; er is genoeg plaats, dus geef u vooral op. Allicht doet u er wat nieuwe ideeën en inzichten op. Want één ding zijn we wel met elkaar eens: mantelzorgers zijn onmisbaar!

*Iedereen begrijpt
heel goed
dat bij het geven
van mantelzorg
heel veel komt kijken*

Foto's: Fieke van Dieren

“Nou, vroeger zamelde je altijd alles al apart in. Toen reed de schillenboer nog door de straat, die haalde het groentenaafval op. Vervolgens mocht er steeds meer afval bij elkaar en nu moeten we weer gaan scheiden. Raar hoor.” De oudere meneer in de wachtruimte van de fysiotherapeut heeft een punt. Bij onze gemeente wordt alles apart opgehaald. Ik had een gescheurde, plastic bestekla bij het plastic afval gedaan. Maar de bak is niet geleegd. Ik kreeg een enorm label aan de bak gehangen met “milieu alarm” en een aangevinkt hokje. Volgens het

aangevinkte hokje had ik grofvuil in de bak gegooid en dat mag dus niet. Dan wordt de bak ook niet geleegd en zit je twee weken met je afval, tot ze weer komen. Gelukkig staan er aan het eind van de straat wel grote, ondergrondse containers. Daar kun je dan (zonder controle) je afval gescheiden in kwijt. Huisvuil wordt niet meer opgehaald en moet dus standaard naar het eind van de straat. Soms zit een container zo vol, of wordt er zo raar mee omgesprongen dat er storing is. Dan kun je als consument dus weer precies niks. Maar,

vrees niet. Daar is een oplossing voor. Die moet ik echt delen, want ik vind het briljant. Je kunt bij de gemeente waar ik woon een container adopteren. Geen grap. Je tekent een contract, dat je elk moment ook kunt opzeggen. Daarin staat dat je verantwoordelijk bent voor de container, maar niet aansprakelijk voor schade, gevolgd door het containernummer. Je krijgt een sleutel waarmee je de container kunt openen en de storing veelal kunt oplossen. Is er een probleem dat niet opgelost kan worden? Dan mag je de gemeente bellen, zij

lossen het dan direct op. Je krijgt onder andere handschoenen en een nijptang. Sceptici vinden dat je dus eigenlijk het werk doet van de gemeente. Anderen, waaronder ik, vinden het wel fijn dat er wordt samengewerkt. Bij een storing op zaterdag kan deze dus toch worden opgelost. “Ja, dat bedoel ik dus. Dat had je vroeger niet. Vuil werd opgehaald. Daar hoefde je geen weken mee te blijven zitten. Nou, de schillenboer haalde restjes op. Glazen flessen met melk werden hergebruikt. Je had ook gewoon bijna geen afval. Alles moet

tegenwoordig maar in plastic.” Ja, zo bekeken vinden we eigenlijk het wiel opnieuw uit. “Ja, maar dan met een hoop bombarie.” Tsja... Aan alles komt een eind. Aangezien het mij niet meer goed lukt om tijd te maken voor het schrijven heb ik besloten dat het genoeg is geweest. Ik heb er van genoten en ik waardeer alle reacties die ik de afgelopen jaren heb gehad op mijn stukjes. Ik wil langs deze weg dan ook alle trouwe lezers bedanken. Liefs, Cindy

Lieve Cindy, namens de redactie van Frankelandgroep Nieuws willen wij jou ontzettend bedanken voor je jarenlange inzet! Heel wat leuke, interessante, mooie, strijdlustige, actuele en soms ook emotionele columns zijn voorbijgekomen. We zullen je bijdrage missen en wensen je veel geluk voor de toekomst!

Om even bij stil te staan ...

Door Wout van Haften, predikant/geestelijk verzorger

Het gaat in deze column over vasten, zeker geen alledaags onderwerp. Van carnaval weten we, dat daarna de zogenaamde 40-dagenperiode aanbreekt, waarin vasten ook een rol speelt (vroeger meer trouwens!), maar daar blijft het dan ook bij.

De Ramadan, de (maan)maand die op 6 mei jl. begon en waarin de gelovigen uit de Islam gedurende vier weken zich tussen zonsopgang en zonsopgang onthouden van eten, drinken, roken en geslachtsgemeenschap. Een periode van bezinning, ingesteld door de profeet Mohammed.

In alle culturen en godsdiensten komt vasten voor in de betekenis van zich gedurende korte of langere tijd onthouden van lichamelijke behoeften. Ook in het Jodendom is sprake van vastenperiodes wanneer zich bepaalde noodsituaties of omstandigheden voordoen, waarbij het erom gaat dreigend onheil af te wenden. Te denken valt aan Ezra, Esther en oom Mordechai, alsook aan Daniël die zich gedurende tien dagen onthield van smakelijke spijzen en wijn en die water en groenten verkoos boven de koninklijke maaltijden.

Behalve op de Grote Verzoendag was het vasten in Israël trouwens geen absoluut voorschrift. Vasten

is weliswaar van betekenis voor de verborgen omgang van de gelovige met Jaweh, maar het behoort zeker niet tot de grote Bijbelse leerstellingen; het is evenmin fundamenteel voor het geloof, noch een wondermiddel, dat als ritueel kan worden ingezet.

Vandaar dat Jezus in Zijn gesprek met de Farizeeën en Schriftgeleerden (zij vastten twee keer per week en namen het Jezus kwalijk, dat Zijn discipelen zich niet aan dit voorschrift hielden) hen antwoordt: "Als je giften geeft of bidt en vast, doe dat dan niet om door de mensen gezien te worden, maar doe het in het verborgene".

Het gaat kennelijk om de gezindheid van het hart, waarin nederigheid voorop staat en liefde leidend is. Dat houdt met zoveel woorden in dat, om welke goede reden de mens ook meent te moeten vasten, de liefde daar buiten valt. Liefde, in de betekenis van 'de wil tot gemeenschap en verbondenheid met de ander', hoeft nooit te worden opgeschort of onderbroken, ook niet om religieuze redenen.

Je moet wel eens een tijdje zonder doen, bijvoorbeeld als 'het alleen zijn' je overvalt en de warmte en nabijheid van de liefde van de ander wordt gemist. Maar de bron zelf droogt nooit op; er is altijd weer uit te putten.

Waar wijze en mooie woorden er niet meer toe doen, we niets meer weten te zeggen om de ander te bereiken, of onze kennis daartoe tekortschiet, is daar die onuitputtelijke bron van Liefde, die nooit opdroogt of te diep blijkt te zijn wanneer je je emmertje over de rand gooit. De Liefde opent deuren, die voorheen gesloten bleven en waardoor God, die Liefde is, Zich aan de mens kan openbaren.

En dat wordt werkelijkheid, zodra je het waagt in geloof uit die bron te putten; de lengte van het touw om die emmer diep genoeg te laten zakken, is echter aan u en aan mij; een kwestie van vertrouwen, waaraan je je mag overgeven.

En het resultaat is maar al te vaak heel verrassend, dat belooft ik u.

High tea met oranje tintje

Door Carien Kemink Foto's Elly Kramer

Ook in Vaartland is de verjaardag van onze koning op gepaste wijze gevierd.

Een van de activiteiten die op het programma stond, was een high tea met een oranje tintje.

Op de smulmiddag van donderdag 25 april was de De Grote Vaart versierd met vrolijke oranje vlaggetjes en overal op tafel stonden vaasjes met oranje en rood-wit-blauwe vlaggen.

Op iedere tafel stond een mooi opgemaakte etagère, gevuld met allerlei kleine lekkernijen, voornamelijk in de kleur oranje. Zelfs de donuts waren oranje.

Het liep al vroeg gezellig vol en de sfeer was opperbest. Zien eten doet eten en als de lekkernijen er zó aantrekkelijk uitzien, dan wil er wel lekker gesnoept worden. Alle diëten en goede voornemens werden even opzij geschoven. Tenslotte is het maar één keer per jaar Koningsdag ... gelukkig maar!

Nieuwbouwplannen bij locatie Frankeland

U heeft het vast ergens gehoord of gelezen: we gaan onze locatie Frankeland uitbreiden! Eind maart hebben we met de eigenaren van het complex tussen Frankeland en wooncomplex de Havenbogen aan de Nieuwe Haven overeenstemming bereikt over koop. Op dit terrein bevinden zich nu nog een Shellshop, een benzinestation, een garage, een bowlingbaan, een feestzaal en een autoshowroom.

Waarom gaan we uitbreiden?

Schiedam heeft te maken met lange wachtlijsten voor verpleeghuisplaatsen en woningen met zorg in de nabijheid. Nu al staan 180 ouderen bij ons op de wachtlijst voor een verpleeghuisplaats en meer dan 900 ouderen wachten op een woning met zorg. Deze aantallen zijn zorgelijk, vooral als je nagaat dat het aantal 80-plussers in Schiedam tot 2040 nog met bijna tachtig procent toeneemt!

Als Frankelandgroep voelen we ons zowel geroepen als moreel verplicht om bij te dragen aan een oplossing voor dit probleem. Met de nieuwbouwplannen bij Frankeland doen we dat met heel veel enthousiasme en plezier!

Hoe zien de nieuwbouwplannen eruit?

We zijn van plan om twee gebouwen te plaatsen: een gebouw dat aansluit op de Havenflat met een begane grond en vijf verdiepingen. En een gebouw dat uitkijkt op molen De Walvisch aan de Westvest, ook bestaande uit een begane grond en vijf verdiepingen.

Deze gebouwen willen we als volgt gaan benutten:

- **Nieuwbouw van 64 appartementen**
In de vijf verdiepingen van beide gebouwen komen 64 appartementen die in grootte variëren van 57 tot 76 m². Ze worden uitgevoerd als zelfstandige woningen en we gaan ze gebruiken als verzorgings- en/of verpleeghuisplaatsen en als huurwoningen in combinatie met Plus Wonen.
- **Uitbreiding van onder andere de Brasserie**
De begane grond van beide gebouwen gaan we gebruiken als uitbreiding van de Havenzaal / de Brasserie en andere ontmoetingsruimten.

- **Parkeergarage**
Aan de binnenkant van de haaks op elkaar staande nieuwe gebouwen komt een parkeergarage.
- **Nieuwe ruimte voor fysiotherapie**
Boven de parkeergarage komen drie verdiepingen, met onder andere ruimte voor fysiotherapie, beweegruimtes en kantoren. Momenteel bevinden die zich op de tweede etage van de Pleinflat, waardoor we deze ruimtes bij afronding van de nieuwbouw weer kunnen ombouwen naar verpleeghuisplaatsen.

Hoe ziet de planning eruit?

Vanwege een aantal verplichtingen van de huidige eigenaren van het complex, zal de levering pas in februari 2021 plaatsvinden.

Vanaf de sloop hebben we ongeveer twee jaar nodig voor de bouw, zodat de oplevering en ingebruikname naar verwachting in de eerste helft van 2023 zal zijn.

De tussenliggende periode hebben we hard nodig voor onder andere het realiseren van de benodigde bestemmingsplanwijzigingen, het uitwerken van de plannen en het verkrijgen van sloop- en bouwvergunningen.

Kunt u zich al inschrijven?

Gezien de termijn van naar verwachting vier jaar waarop de nieuwbouw opgeleverd en in gebruik genomen zal worden, is inschrijving voor een van de 64 appartementen op dit moment nog niet mogelijk. Daarnaast weten we ook nog niet precies wie zich hiervoor kunnen gaan inschrijven. Zodra we hier meer over weten, zullen we dit duidelijk communiceren. We verwachten hier op z'n vroegst over twee jaar meer duidelijkheid over te kunnen geven.

Een eerste indruk

We zijn nog volop in gesprek met de architect en de gemeente over zaken als de hoogte en de 'looks' van de voorgenomen nieuwbouw. Het is dus met de nodige 'slagen om de arm' dat we u met bovenstaande afbeelding een impressie geven.

“Op naar de honderd!”

Interview met Hannie van Boerum, schoonheidsspecialiste

Door Rob Besseling

In 2011 opende Hannie van Boerum haar beautysalon in Frankeland, waar zij sindsdien tal van bewoners en medewerkers van de Frankelandgroep heeft voorzien van een ontspannen schoonheidsbehandeling of relaxte stoelmassage. Per 31 juli van dit jaar gaat Hannie genieten van een welverdiend pensioen. Reden om haar nog even aan de tand te voelen.

Hannie van Boerum werd in Vlaardingen geboren, in 1954. Een groot deel van haar jeugd stond in het teken van zwemmen. “Van mijn tiende tot mijn zestiende jaar zwom ik wedstrijden in het Kolpabad in Vlaardingen, waar ik altijd was te vinden. In 1969 nam ik in Suriname deel aan de Koninkrijksspelen (tussen Nederland, Suriname en de Antillen), want ik behoorde tot de top van zwemmend Nederland.” Na deze zogenaamde ‘Kleine Olympische Spelen’ ging Hannie verder als zwemlerares. “In het Kolpabad. Tot 1978. Toen ontmoette ik de man waarmee ik later trouwde. Hij had een winkel in optiek, dus brillen en lenzen. In 1979 vestigde ik daar mijn schoonheidssalon, die ik 30 jaar gehad heb. Want optiek en schoonheidsverzorging, dat ging volgens ons goed samen.”

Ouderenzorg

In 2009 ging Hannie voor het eerst werken binnen de ouderen zorg, bij Soenda in Vlaardingen. “Er was veel

concurrentie in de schoonheidsindustrie gekomen. En er gebeurde heel veel dat jaar. Mijn huwelijk strandde, we verkochten onze optiekzaak, en ik ging voor het eerst als zelfstandige werken. Dat was een nieuwe ervaring voor mij. Een jaar later vertelde mijn broer dat hij van Hennie van der Gaag, met wie hij bij Orpheus zong, had gehoord dat ze een schoonheidsspecialiste zochten. En dat werd ik dus.”

En zo begon ze in 2011 haar beautysalon, op woensdag en donderdag, in Frankeland. Hannie, zo meldde de blog van de Frankelandgroep, zou schoonheidsbehandelingen en stoelmassages voor bewoners en medewerkers gaan verzorgen.

Topsport als leerschool

Hannie was er niet aan gewend om in een organisatie te werken. “Ik heb een topsportcarrière gehad. Dat betekent dat je heel veel goede vaardigheden leert, zoals respect voor jezelf en voor anderen. En je leert je afspraken na te komen.

Je ontwikkelt discipline, je leert jezelf goed te organiseren en altijd op tijd te zijn. Daardoor heb ik tot nu toe een geweldig leven gehad en ik kon het allemaal in mijn werk in de beautysalon gebruiken. Ik ben als schoonheidsspecialiste binnen de Frankelandgroep altijd zelfstandig geweest. Ik wierf zelf mijn klanten door contact te zoeken met nieuwe bewoners, door een netwerk binnen de groep te onderhouden en zo te ontdekken waar ik nieuwe cliënten moest zoeken. Ik heb ook altijd reclamemateriaal bij me gehad, dat ik uitdeelde bij die contacten. Mijn agenda is de afgelopen acht jaar voortdurend gevuld geweest met afspraken. Ook voor de stoelmassages, daarvoor kunnen lege halve uurtjes worden benut."

Blijde cliënten

"Mijn vak is belangrijk voor de ouderenzorg. Tijdens mijn werk draag ik een witte jas en dat doe ik doelbewust. Daardoor herkennen de bewoners mij en dat stelt hen gerust. Regelmatig voelen ze zich hier zo op hun gemak dat ze een liedje zingen of neuriën en dan doe ik mee. Ik merk dat het de bewoners gelukkig maakt. Het is aandacht. En ik raak mijn gasten aan; dat gebeurt steeds minder naarmate je ouder wordt, terwijl je het als mens heel hard nodig hebt."

De cliënten van Hannie worden blij van een bezoek aan de salon. "Het is hier gezellig, we bespreken hier van alles. Velen hebben de oorlog daadwerkelijk meegemaakt. Ze willen het vertellen. Maar ook levensvragen worden, terwijl ze in mijn stoel liggen, doorgenomen. En ik heb altijd een thema dat opeens in de gesprekken eruit springt. Kerstmis, het nieuwe jaar, de vakantie. Omdat mensen heel veel meemaken. Eigenlijk ben ik ook een beetje maatschappelijk werkster." Er komen ook regelmatig medewerkers bij haar in de stoel en dan gaat het gesprek vaak over 'het leven'. Hannie heeft een sterk geheugen ontwikkeld. "Ja, ik onthoud gezichten en wat er is besproken. Dat komt heel goed van pas. Ooit was er een dementerende mevrouw in mijn stoel, die vertelde over haar jeugd. Al pratende kwamen we tot de conclusie dat zij als jong meisje op bezoek was geweest bij mijn oma!"

Het leven na Frankeland

Per 31 juli van dit jaar beëindigt Hannie haar werkzaamheden binnen Frankeland, want ze gaat van een welverdiend pensioen genieten. Ze kijkt heel tevreden terug op de samenwerking met de Frankelandgroep. "Ik heb hier werkelijk iedere dag met heel veel voldoening gewerkt. Ik heb veel respect voor deze gastvrije organisatie en ik heb er veel geleerd. Ik presenteer me ook altijd met veel plezier, want ook ik ben toch een stukje Frankeland."

De vraag, of ze zich als gepensioneerde niet zal vervelen, lijkt geen terechte. "Ik schilder al heel lang met acryl. En ik woon inmiddels drie jaar met een nieuwe partner in een mooie woonboerderij met een grote tuin, waarin ik heel graag bezig ben in de perken en bloemen." Hannie is moeder van een dochter en zoon en oma van een kleinzoon. Ze komt uit een familie waar veel mensen 90 jaar of ouder worden. "Dus op naar de honderd!" Ze glundert. Ik zie haar gebalde vuist boven haar uitsteken. Over Hannie hoeven we ons duidelijk geen zorgen te maken, met dat pensioen komt het wel goed. De redactie wenst Hannie heel veel geluk toe!

Joyce Kriek gaat de praktijk in Frankeland per 31 juli voortzetten. Joyce zal op woensdag en vrijdag aanwezig zijn.

De Tijd

door Hannie van Boerum

De tijd begint heel klein en raast voorbij
Je komt steeds in andere tijden.
Dan, haast aan het einde van de tijd
Gaat de tijd heel langzaam, weer terug
naar het begin.
En dan is de tijd klein.
En stopt de grote tijd van het leven.

Koningsdag in Jacobs Gasthuis

Door Petra van Pelt

Op Koningsdag mag de koningsquiz traditioneel niet ontbreken in Jacobs Gasthuis! Een spannende strijd tussen groepjes bewoners, die dit jaar voor de zevende keer plaatsvond.

De quiz begint met het bedenken van een mooie naam voor de groep. Een naam passend bij het thema 'koningshuis'. Zo vormen zich de groepjes Amalia, Amalia 2, Familie Soestdijk, Gouden Koets, Het Loo en Prins Maurits. De strijd kan beginnen!

Alle groepjes kregen twintig vragen, onder andere over het koningshuis. En daarnaast twintig foto's, waarbij zij moesten raden wie er op de foto's stond. Het waren af en toe best pittige vragen, maar daar lieten de deelnemers zich niet door imponeren. Tussendoor mochten een hapje en een drankje uiteraard niet ontbreken.

Prins Maurits heeft met slechts drie fouten de eerste prijs gehaald. Familie Soestdijk volgde op de voet en werd tweede met vier fouten. Amalia 2 werd derde met vijf fouten, Het Loo vierde met acht fouten en Amalia en Gouden Koets behaalden een gezamenlijke vijfde plaats met 10 fouten.

De winnaars gingen naar huis met een prachtige medaille, die met trots werd gedragen. Gelukkig was er ook voor de overige deelnemers een kleinigheidje: een ouderwets zakje oudhollands snoep!

Schiewaegh

Wie Tineke van Berkel
Wanneer 4 mei tot 15 juni
Wat schilderijen

De opbrengst van de schilderijen gaat naar een goed doel in Roemenië.

Harg-Spaland

Wie Lies de Jongh
Wanneer 2 juni tot 1 augustus
Wat schilderijen met invloeden van de Cobragroep, met name Appel en Corneille

Vaartland

Wie bewoners van Vaartland
Wanneer tot 25 juli
Wat schilderijen, tekeningen, aquarellen, e.d.

Iedere donderdagmiddag experimenteren bewoners van Vaartland met verschillende technieken.

Frankeland

Wie Mirjam Boomert
Wanneer 3 juli tot en met augustus
Wat foto's, papier- en textiele werken en gedichten

Stadsarchief Vlaardingen

Criminaliteit in het achttiende-eeuwse Vlaardingen

Door Joke van Leeuwen-Zuidgeest, Stadsarchief Vlaardingen

Onlangs verscheen in de krant een berichtje over een oude dieven-truc die de laatste tijd weer in hoge frequentie in ons land wordt toegepast. Met behulp van een handboortje boort de crimineel één of enkele gaatjes in het raamkozijn, wipt vervolgens de vergrendeling omhoog en stapt vrolijk uw woning binnen, uit op geld, sieraden en audiovisuele apparatuur. Dit krantenbericht bracht mij op het idee om eens een kijkje te nemen in het Oud-rechterlijk Archief.

Dit archief van baljuw, schout en schepenen over de periode 1538 tot 1811 is zeer omvangrijk. Het geheel beslaat namelijk maar liefst ruim dertien meter depotruimte en bestaat uit 189 delen. Naast onder andere stukken van burgerlijke gedingen en stukken van belastingzaken vinden we hierin ook stukken van criminele zaken, de zogenaamde Criminele Rollen van Vlaardingen

en Vlaardinger-Ambacht (1593–1786).

Van een aantal hiervan uit de achttiende eeuw is een uittreksel gemaakt. De index op zowel namen, topografische benamingen en beroepen als delictsoort verschaft ons een levendig beeld van het Vlaardings wel en wee op crimineel en strafrechtelijk gebied.

Delictsoorten

Als je de index op delictsoort bekijkt, vallen er direct diverse strafzaken op die verwondering wekken, zoals vloeken, overspel, bloedschande of sodomie. Zaken waar tegenwoordig bij wijze van spreken zelfs geen woorden meer aan vuil worden gemaakt. Duidelijk is dat strafrecht en (de perceptie van) criminaliteit mee veranderen met de samenleving.

Inbraak en diefstal kwamen ook in die tijd vaak voor. De aard van de gestolen goederen verschilde echter nogal van de buit waarop de moderne dief tegenwoordig uit is. Zo wordt de crimineel van nu echt niet opgewonden van het stelen van een stuk gerookt vlees, touwwerk en turf van schepen, zout, dweilen en keteltjes, schortekleden en neusdoeken of kabeljauwen!

Naast diefstal zien we misdaden als moorden, berovingen, vechtpartijen, al dan niet met mestrekken en messnijden, wapenhandel, heling en openbare dronkenschap. Straffen varieerden van geseling met of zonder brandmerken en verbanning uit Holland en West-Friesland voor bijvoorbeeld diefstal van een lessenaar met geld.

Een lichtere straf werd gegeven aan Baarhout Claasse Hoyerhoek, die zich op 24 juni 1725 schuldig maakte aan straat-schenderij. Hem was gevraagd om koek te snijden, maar hij antwoordde: "Als ick snij moet ick menschevlees snyden" ... Baarhout kon kiezen tussen zes weken hechtenis op water en brood of een boete van tien ducatonen.

Drama

Een regelrecht drama gaat schuil achter de volgende strafzaak. Jaapje Boer, oud 22 jaar, had 'vleeschelijke conversatie' gehad met de man die haar ten huwelijk had gevraagd. Uit de hierop volgende zwangerschap werd op 5 oktober 1723 een dochter geboren. Jaapje had niets van haar zwangerschap gemerkt en had daarom ook geen kleren voor haar kind gereedgemaakt.

Na de geboorte van het kind, dat zij op zolder zonder hulp ter wereld bracht, heeft zij het anderhalf uur op een bankje laten liggen. Daarna hoorde zij haar moeder onderaan de trap en uit angst voor ontdekking heeft zij haar toen nog levende kind de keel toegeknepen en daarna onder de bedstee gelegd, zonder er verder naar om te kijken. De eis luidde als volgt: 'Dat zij zal worden gebracht ter plaatse daar men gewoon is criminele justitie te doen en daar aan de paal gezet, met de koorde te worden gestraft tot de dood erop volgt. Het dode

lichaam te stellen op een rad of aan een paal op het Galgeveld, ieder tot afschrik en exempel, alsook verbeurdverklaring van goederen'.

Dankzij het advies van een aantal rechtsgeleerden en een professor medicijnen werd Jaapje slechts veroordeeld tot 'eeuwige verbanning uit stad en jurisdictie, op peene van zwaardere straffe.' Uit deze zaak blijkt dat het schepengerecht dus ook de doodstraf mocht eisen.

Laatste dode door ophanging aan de galg

In 1736, om precies te zijn op 10 oktober, vond in Vlaardingen de laatste doodstraf door ophanging aan de galg plaats. Op de rechtsdag die hieraan voorafging, 28 september van datzelfde jaar, vond het proces plaats van een zekere Heere Moses, alias Hessel Marcus, Abraham Mordechay en Jacob Hendriksz., leeftijd 40 jaar. Deze in Frankfurt geboren jood werd beschuldigd van poging tot moord en beroving.

Precies een maand eerder, op de 28^e augustus, vond namelijk het volgende incident plaats. Heere Moses liep in gezelschap van twee maten op de dijk tussen Schiedam en Vlaardingen toen zij een vrouw zagen aankomen. Op ingeving en met behulp van zijn makkers zou hij de vrouw gaan vermoorden. Hij stelde zich verdekt op 'aen het heckie of schutsel, staende op het steene caetie, aen den grote Maesdijk, zijnde het toepad naer de stede Vlaerdingen, en alwaer de voorn. vrouwspersoon moest passeren.'

Op het moment dat de vrouw het hek was gepasseerd viel hij haar aan, 'de ene hand aan de hals, de andere voorbij de keel en die beide sterk toeknijpende. Twee aankomende sjezen voorkwamen dat de vrouw werd vermoord,' aldus het verslag. Voor Heere Moses viel die dag het doek definitief na een lange criminele carrière waarbij hij in het gezelschap van twee smoussen gedurende circa dertien jaar in één der zeven provinciën van

Nederland had gebedeld, gestolen en ingebroken. Al vier jaar eerder viel deze eer te beurt aan zijn twee kompanen, zij werden in Leeuwarden opgeknoopt aan de galg.

De eis van de baljuw luidde; 'op de publieke criminele justitieplaats met de koorde gestraft en aan opgehangen te worden dat de dood erop volgt; zijn dode lichaam op het galgenveld aan de galg opgehangen; met kosten en mise,' Aldus geschiedde. De motivering van de uitspraak was: 'Alle welke soo gepleegt geweld, violatie op 's Heeren wegen en gruwelijk vorenemen, gepleegde huysbraeken en dieverijen, in een land van justitie niet kunnen werden gedooft of geleeden, maar rigoreuslyk behoren te werden gestraft.'

Liefde voor zijn hondje kost jonge haringvisser het leven
Op 10 mei 1749 vond de executie plaats van de drieëntwintigjarige haringvisser Maarten Jacobse van Eijk. Dit keer niet door ophanging aan de galg, maar 'met het zwaard tot de dood erop volgt'. Hij vond een laatste rustplaats op 'het verkeerde kerkhoff', midden tussen de zelfmoordenaars. De aanklacht luidde 'dood door schuld'. Wat was nu het geval? Maarten had het opgenomen voor zijn hondje dat door Jacob van der Knaap met een mes op zijn neusje werd geslagen. Hij verloor zijn zelfbeheersing, greep het mes en stak Jacob ermee in zijn bil. Die bezweek een paar dagen later aan de verwonding. De pas drie maanden getrouwde Maarten moest zijn impulsieve actie met de dood bekopen.

In Nederland is de doodstraf in het jaar 1870 afgeschaft. Tien jaar eerder al vond in Maastricht de laatste openbare terechtstelling in vreedstijd plaats. In die tussenliggende periode is de doodstraf nog wel geëist, maar door het verlenen van gratie nooit meer uitgevoerd.

Bronnen:

- Oud-rechterlijk Archief, inv.nr. 0219, nrs. 10, 11 en 18
- Strafrecht en criminaliteit (Cahiers voor Lokale en Regionale Geschiedenis), H.A. Diederiks, S. Faber, A.H. Huussen jr. De Walburg Pers, Zutphen, 1988.
- PRVL0130, PRVL0163 en PRVL0615

Chinees eten met afdeling 3

Door Marcel Cornelisse, verpleegkundige

Het was een grote wens van de bewoners op afdeling 3 van Harg-Spaland: een avondje gezellig samen uit eten. Voor een gesloten psychogeriatrische afdeling geen vanzelfsprekendheid!

Gelukkig zijn wensen er om in vervulling te laten gaan en daarom ging de héle afdeling op woensdag 20 maart uit eten, beneden in het Multi Functioneel Centrum van Harg-Spaland. Op het menu stond een heerlijke Chinese maaltijd.

De bewoners dronken gezamenlijk een drankje en lieten zich de maaltijd goed smaken. Voor sommigen zelfs zo goed, dat er enthousiast een tweede keer werd opgeschept.

Het avondje uit werd afgesloten met een kopje koffie of thee, waarna iedereen weer naar huis ging.

De bewoners vonden het een zeer geslaagd uitje, dat letterlijk en figuurlijk naar meer smaakt!

Agenda Roze Salon

De Frankelandgroep organiseert iedere laatste dinsdag van de maand een Roze Salon. Een gezellige plek voor senioren met diverse seksuele geaardheden, zoals lesbisch, homoseksueel, biseksueel of transgender (LHBT+).

Naast bewoners van de Frankelandgroep en onze cliënten in de thuissituatie, zijn ook senioren uit Schiedam en Vlaardingen van harte welkom om naar de Roze Salon te komen.

Locatie: De Wintertuin in Frankeland van 15.00 uur tot 17.00 uur. Daarna kan er samen gegeten worden in de Brasserie.

Het programma voor de komende maanden ziet er als volgt uit:

Dinsdag 25 juni Thema: uitstapje

Let op; afwijkende tijd! Informatie over start- en eindtijd volgt tijdig.

Heeft u Schiedam altijd al eens vanaf het water willen bekijken? Dat kan tijdens dit gezellige uitstapje! We maken met elkaar een rondvaart met de fluisterboot door de prachtige Schiedamse binnenstad.

We sluiten de rondvaart af met een stadswandeling en een heerlijk kopje koffie met gebak bij Frankeland. De kosten voor deze middag zijn € 7,50.

Dinsdag 30 juli Thema: geen thema

In verband met de vakantieperiode zal deze Roze Salon niet in het teken staan van een specifiek thema. Halverwege het jaar is een uitgelezen moment om te evalueren of u iets heeft gehad aan de eerder besproken thema's. Misschien heeft u zelf een onderwerp dat u zou willen bespreken of bent u benieuwd naar de verhalen of ervaringen van anderen.

Wij nodigen u van harte uit om ook tijdens de vakantieperiode onder het genot van koffie, thee of een ander drankje met elkaar in gesprek te gaan over thema's, alledaagse dingen en wat u zoal bezighoudt.

Het orgel van de Liduinakapel

Door Frans van der Lelie

In de Liduinakapel staat een orgel en dat is best een bijzonder en kostbaar bezit. Het orgel is afkomstig van de Kapel van de Zusters Ursulinen te Driebergen en is geschonken aan Frankeland.

De Zusters Ursulinen

De Kapel van de Zusters Ursulinen is in 1964 gebouwd in opdracht van de Zusters Ursulinen, die vanaf 1950 in het naastgelegen klooster aan de Rijsenburgselaan gevestigd waren. Het was een zustercongregatie die zich toegede op onderwijs aan meisjes over de hele wereld. De kapel is gebouwd in een periode dat veel zusters klaar waren met hun missiewerk en weer terugkeerden naar Driebergen-Rijsenburg.

Geschenk aan Frankeland

Het orgel voor de kapel is gebouwd in 1965 door Gebr. Vermeulen te Weert. De oorsprong van dit bedrijf gaat terug tot 1700. Inmiddels is het bedrijf overgenomen door Flentrop orgelbouw te Zaandam, die tot de dag van vandaag het onderhoud van het orgel verzorgt. Het gebouw is gerenoveerd en dient niet langer als kapel: het is in gebruik genomen als dagopvang voor gehandicapten. Het orgel is geschonken aan Frankeland. De herplaatsing van het orgel werd uitgevoerd door Flentrop Orgelbouw te Zaandam. Sindsdien staat het in de Liduinakapel in Frankeland, waar het op zondag 2 juli 2000 officieel in gebruik werd genomen.

Het technische verhaal

Het orgel in de Liduinakapel is een 'unit-orgel' met een elektronisch overbrengsysteem: dit was in de jaren '60 en '70 in zwang, omdat de registers (een serie orgelpijpen met dezelfde klankkleur)

gedeeltelijk gebruik konden maken van dezelfde orgelpijpen, waardoor ruimte en geld uitgespaard konden worden.

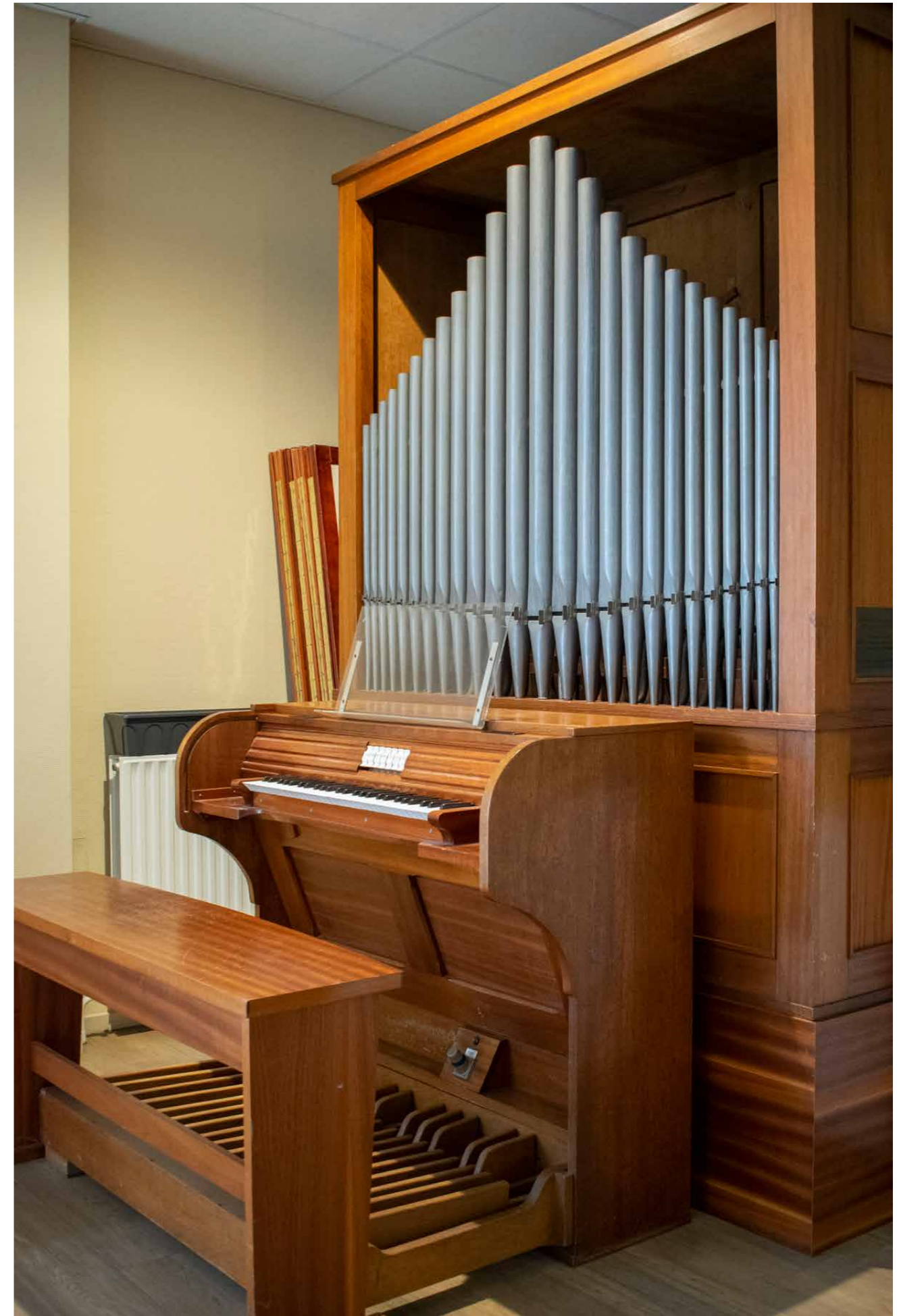
Het orgel is van goede kwaliteit, heeft een mooie klankkleur en is een goed voorbeeld van de orgelbouwstijl uit zijn tijd. De verschillende klankkleuren van het klavier (toetsenbord) zijn:

- Prestant 8* de belangrijkste stem van het orgel
- Bourdon 8* een fluitstem met dezelfde toonhoogte als de prestant, van hout gemaakt en met een warme klankkleur
- Octaaf 4* hoort ook in de prestantenfamilie, maar is een octaaf hoger
- Fluit 4*
- Quint 2 2/3* de Quint is een vulstem die samen met een andere stem gebruikt kan worden
- Octaaf 2* de octaaf 2 hoort ook in de prestantenfamilie, maar is een octaaf hoger dan de octaaf 4 en 2 octaven hoger dan de Prestant

Het pedaal heeft geen eigen stemmen en is gekoppeld aan het klavier. Wel is er een 'registertrede' van de octaaf 4. Deze kan apart gebruikt worden in het pedaal en wordt gebruikt als er in het pedaal een 'uitkomende stem' wordt gespeeld.

Het orgel heeft een 'Tutti'-knop, waarbij alle registers in een keer met de voet ingeschakeld en weer uitgeschakeld kunnen worden.

Kortom: een bijzonder orgel en een prachtig geschenk om zuinig op te zijn!

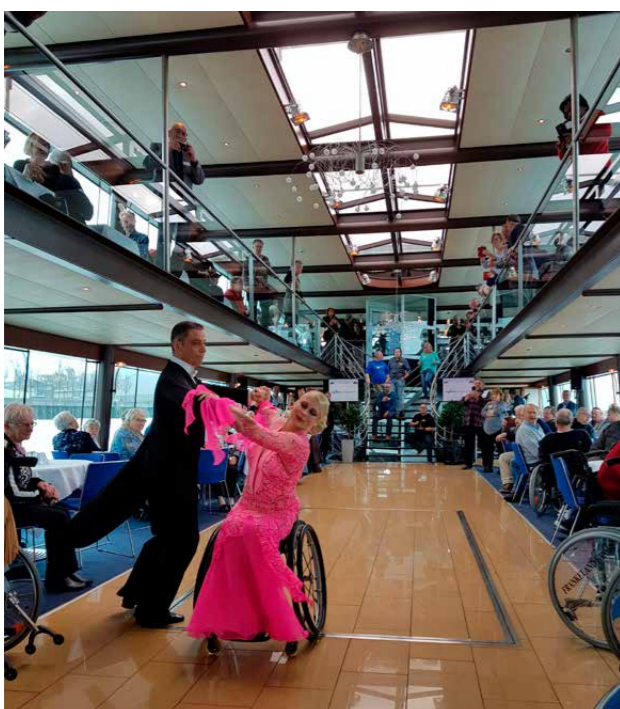
Rondvaart op de James Cook

Door Marja Versluis

De stichting 'Muzikaal Schiedam speelt voor' heeft met een benefietconcert geld ingezameld om 200 ouderen uit Schiedam de dag van hun leven te bezorgen. Deelnemers aan Plus Wonen uit Groenzicht kregen een uitnodiging voor een volledig verzorgde boottrip op de Spido rondvaartboot James Cook.

Om tien uur vertrokken we naar de Maasboulevard in Schiedam, waar we aan boord gingen. We werden verrast met koffie en gebak, een heerlijke lunch en met borreltijd kwamen er ook nog eens hapjes en drankjes op tafel. De innerlijke mens kwam niets te kort!

Er was een zanger/dj die de hele dag voor muziek en vermaak zorgde. Verder konden we genieten van een demonstratie rolstoeldansen van Alex en Jacqueline Glijn. Zij dansten de sterren van de hemel.

Ook de Schiedamse zanger Bob Offenbergh, die (heel spectaculair) met de watertaxi aan boord werd gebracht, zorgde voor een spetterend optreden.

De bewoners van Groenzicht hebben genoten van hun dagje aan boord van de James Cook. Het was overweldigend en werd zeer gewaardeerd!

De stichting 'Muzikaal Schiedam speelt voor' is in 2015 opgericht met als doel het (zo mogelijk) jaarlijks doneren aan een goed doel op het gebied van welzijn, de gezondheidszorg en de jeugd- en ouderenzorg en ondersteunt deze bij voorkeur door donaties in natura. Zij halen geld op met het organiseren van benefietconcerten. De stichting streeft ernaar om jaarlijks een benefietconcert in Schiedam te organiseren en aan een goed doel in Schiedam te doneren.

Het wapen van de familie Van den Berg

Door Erika van Driessen Hoogland

Het is zaterdag 30 maart, wanneer Dit van Engel-van den Berg (1944), vrijwilligster bij Frankeland, langs de Westerkade fietst. Zij ziet magneetvissers op de Willemsbrug aan het hengelen. Dit stopt en vertelt de mannen het verhaal van haar oudere broer Nico en het wapen dat hij in de laatste jaren van de oorlog heeft weggegooid, in het water bij de Westerkade ...

Dit heeft het verhaal over broer Nico vele malen gehoord tijdens feestjes in de familie. In de oorlogsjaren had haar broer een koffer gevonden in de Schoolstraat in Schiedam en die meegenomen naar zijn ouderlijk huis. Of de tiener de koffer had gevonden of gestolen, daar waren ze het in de familie niet over eens. Toen hij thuis de koffer opende, bleek er naast kleding ook een wapen in te zitten.

Vader wilde geen wapen in huis en gebood zijn zoon om het wapen in het water te gooien. Dat deed hij vervolgens aan de Westerkade. De rest van de inhoud van de koffer kon de familie

Van den Berg wel goed gebruiken en mocht Nico van zijn vader houden. Op een gegeven moment heeft broer Nico aan Dit de juiste plek aangewezen waar hij het wapen in het water heeft gegooid. Dezelfde middag waarop Dit de magneetvissers het verhaal over haar broer Nico vertelt, zijn de mannen aan het vissen op de Westerkade. Dit passeert de mannen en ze wenken haar. Tien minuten nadat Dit was weggereden, hebben zij het wapen naar boven gevist!

Dit en haar familie zullen het verhaal, nu in een uitgebreidere versie, nog vaak herbeleven tijdens familiefeestjes.

Op de koffie bij ...

De heer Wilhelm van Horssen

uit Jacobs Gasthuis, DrieLanen

Door Carien Kemink

De heer Wilhelm van Horssen, Wim, is een bijna 86-jarige Delftenaar, die al langere tijd in zijn huidige appartement woont, zeer naar tevredenheid. Ik heb mijn komst telefonisch aangekondigd en het nodige voorwerk is al gedaan; meneer heeft wat foto's uitgezocht, die weleens interessant zouden kunnen zijn ter illustratie bij zijn verhaal.

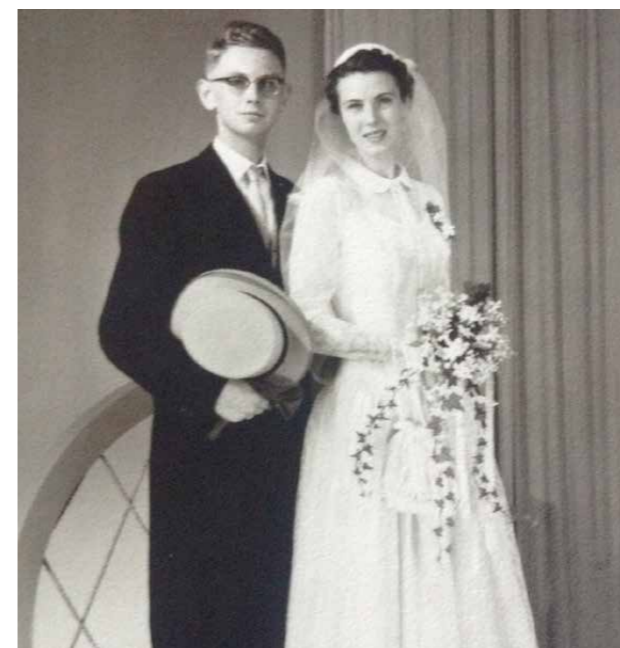
Zijn levensverhaal begint in juli 1933 in Delft, waar hij als oudste in een bakkersgezin van twee kinderen het levenslicht ziet. De bakkerij is al vanaf zo rond 1900 een begrip in de Delftse binnenstad, van grootvader op vader overgegaan. Moeder heeft in die tijd een kantoorbaan, hoogst ongebruikelijk, want ging je trouwen in die tijd, dan was je min of meer verplicht je baan op te geven.

Hij ziet er geen brood in

Als de oorlog uitbreekt, wordt vader opgeroepen om in Duitsland te gaan werken. Hij komt al gauw terug met wat later een longontsteking blijkt te zijn en overlijdt in 1941, een gezin met twee jonge kinderen achterlatend. Zijn moeder neemt in eerste

instantie de bakkerij over, samen met een halfbroer van vader, maar laat zich op een bepaald moment toch uitkopen. Echt nare herinneringen heeft Wim niet aan die vreselijke periode, hij doorloopt de lagere school en gaat naar de HBS in Delft.

Het wordt al gauw duidelijk dat Wims' hart niet bij de bakkerij ligt, hij ziet er letterlijk 'geen brood in'. Wim wil de technische kant op en gaat na de HBS naar de TU Delft, waar hij studeert voor werktuigbouwkundige. Hij mag eerst zijn studie afronden maar moet daarna toch in militaire dienst, op 'oudere leeftijd' dus. Officieel 'moet' hij 24 maanden maar om een project af te ronden, tekent hij vrijwillig voor zes maanden bij.

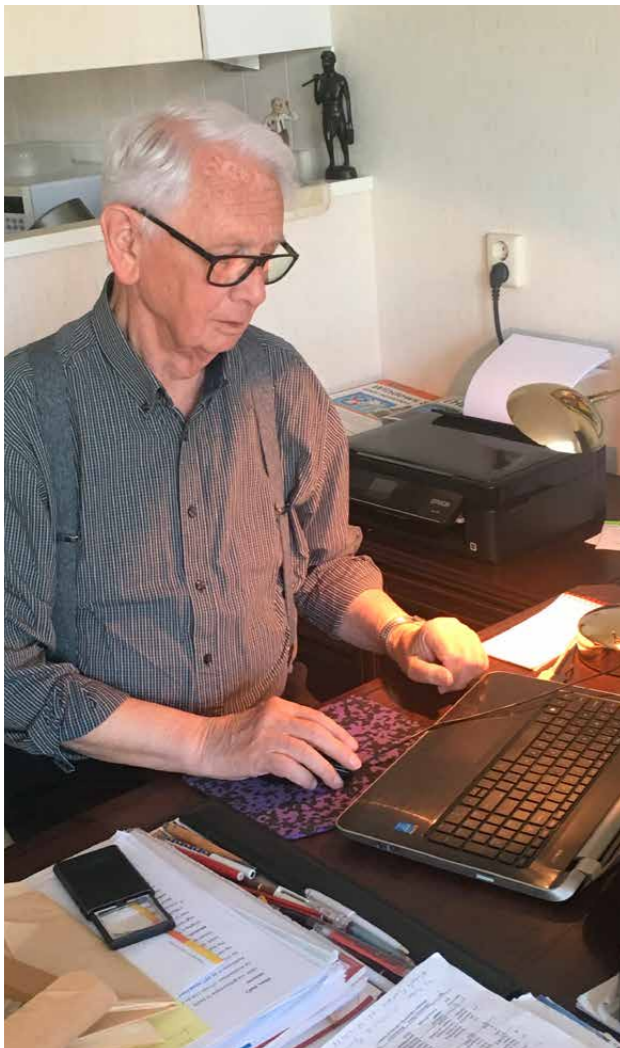
Zijn werkzame leven

Intussen heeft Wim verkieping gekregen met Rini Houtman, de secretaresse van de TU waar Wim studeert. Met wat geluk kunnen ze aan een flatje komen en in 1958 trouwt het jonge stel in Delft, tijdens zijn diensttijd. We praten over 1960 als hij afzwaait. Hij accepteert een baan als docent technische mechanica op diezelfde TU en doet dit met veel plezier.

In het gezin worden drie kinderen geboren en alles gaat hen voor de wind. De kinderen 'groeien groot', Wim heeft het naar zijn zin op de TU maar besluit, na 25 jaar lesgeven, een andere functie te aanvaarden binnen diezelfde TU, namelijk die van secretaris-beheerder.

Wim en Rini krijgen niet de kans samen van vervroegd pensioen te genieten. Op 59-jarige leeftijd overlijdt Rini, veel te jong, aan borstkanker met uitzaaiingen. De kinderen zijn inmiddels volwassen en uitgevlogen.

Wim blijft nog tot 1995 in dienst van de TU, maar besluit dan toch vervroegd te stoppen. Een grootse afscheidsreceptie volgt en als dank voor al zijn jaren trouwe dienst krijgt hij een reis om de wereld aangeboden van twee maanden. Daar gaat hij eens goed voor zitten. Gingen in zijn jeugd de vakanties niet verder dan met het trammetje van Delft naar Scheveningen en wat korte uitstapjes richting België, Duitsland en een keer naar Londen, dit is duidelijk het zwaardere werk. De verste bestemming tot dan toe is af en toe familiebezoek richting zijn zus in New York.

Wereldreis

Het wordt een onvergetelijke reis. In zijn eentje reist hij door Indonesië, Australië, Nieuw-Zeeland om daarna via Hawaï de tweede maand door te brengen in Amerika.

Groot is de verrassing als hij in San Francisco op het vliegveld wordt opgewacht door een goede vriend met zijn vrouw. Met zijn drieën doorkruisen ze heel Amerika, waarbij natuurlijk zijn zus niet wordt vergeten. Ze zijn er nu toch.

Druk, druk, druk

Inmiddels verhuisd naar de Maasboulevard in Schiedam, krijgt hij zomaar uit het niets kort na elkaar twee epileptische aanvallen. De arts raadt hem naast medicatie aan om een alarmknop te laten monteren, maar dat heeft zoveel voeten in aarde bij de woningstichting, dat hij besluit zich in te schrijven voor de DrieLanen, waar hij inmiddels alweer zeven jaar woont. Vervelen doet meneer zich geen seconde. Hij gaat met grote regelmaat naar La Sorpresa, de vakantiebungalow van Frankeland in Spanje. Verder een overvolle agenda; iedere dag staat er wel iets gepland, zowel binnen Jacobs Gasthuis als erbuiten.

Meneer rijdt nog auto, wat hem nog een grote bewegingsvrijheid geeft. Zo rijdt hij iedere veertien dagen naar Delft naar de Probusclub (Professional en Business), oorspronkelijk opgericht voor 55-plussers, die altijd een druk en werkzaam leven hebben geleid en die dreigden te vereenzamen. Een grote vriendenclub inmiddels met leeftijden tussen de 60 en de 94. Voor vereenzamen heeft meneer Van Horssen geen tijd. De meeste dagen per week eet hij met vrienden en/of vriendinnen buiten de deur, maar als hij in huis is, eet hij meestal lekker mee in het restaurant. Hij geniet ook van het High Five-diner.

Meneer Van Horssen is voorzitter van de cliëntenraad en een van zijn taken is het bezoeken van nieuwe bewoners, hen als het ware welkom heten. Dat doet hij met veel plezier. Verder onderhoudt hij de contacten met het zorgkantoor en draait hij een keer in de veertien dagen een film in de tuinzaal. Die dvd's duikelt hij op tijdens zijn wandelingetjes door de stad.

*”Zijn drie kinderen
zijn goed voor
zeven kleinkinderen
en zelfs al
twee achterkleinkinderen”*

Eigenlijk betreft hij tot nu toe nog weinig zorg van het verzorgingshuis, zelfs zijn eigen schoonmaakhulp heeft hij meegebracht, maar het is een geruststellende gedachte dat, mocht het nodig zijn in de toekomst, hij alle nodige zorg binnen handbereik heeft.

Het blijft maar groeien

De familie is ook aardig gegroeid. Zijn drie kinderen zijn goed voor zeven kleinkinderen en zelfs al twee achterkleinkinderen. Als er iets te vieren valt, is meneer van de partij. Er is er altijd wel eentje jarig, geslaagd, verliefd, verloofd of getrouwd. De meesten wonen niet al te ver bij hem vandaan en met een auto is een beetje afstand al gauw overbrugbaar. Over twee jaar de nieuwe keuring voor zijn rijbewijs. “Ik kan het, gezien de drukte, beter nu vast maar aanvragen,” grapt hij.

Meneer Van Horssen moet zich gaan omkleden; er staat weer een dinertje buitenshuis op het programma. Fijn dat ik twee uurtjes van zijn overvolle agenda mocht vullen. Maar gelijk heeft hij: wie in beweging blijft, roest niet vast. Het was gezellig en de koffie smaakte prima!

Bewegen is gezond! Beweegt u met ons mee?

Het is u vast bekend dat lichaamsbeweging een positief effect heeft op lichaam en geest. Ze zeggen niet voor niks: mens sana in corpore sano (een gezonde geest in een gezond lichaam). Regelmatig bewegen houdt je spieren en gewrichten soepel, houdt je conditie zoveel mogelijk op peil en maakt je mentaal vaak sterker.

Binnen de Frankelandgroep bieden wij daarom verschillende mogelijkheden om in beweging te blijven. Op dit moment zoeken wij onder andere deelnemers voor de Sport visiteclub en het Wandelen op niveau.

Sport visiteclub – Frankeland

Wilt u graag werken aan uw gezondheid en onder goede begeleiding trainen? Dan bent u bij de wekelijkse sport visiteclub in Frankeland aan het juiste adres.

Onze fysiotherapeut maakt bij uw eerste bezoek, samen met u, een persoonlijk fitnessstrainings-schema. In dit schema nemen we al uw fitnesswensen en persoonlijke doelen op. Daarna is het tijd om sportief aan de slag gegaan. Onder begeleiding van vrijwilligers kunt u in onze fitnessruimte gebruikmaken van verschillende apparaten om uw spieren te trainen en uw conditie te verbeteren. Onze cardio-apparatuur bestaat onder andere uit een loopband, crosstrainer, hometrainer en roeiapparaat.

De sportvisiteclub vindt elke dinsdag en donderdag plaats, van 10.30 tot 12.00 uur. We starten met een kopje koffie, waarna u tussen 11.00 uur en 12.00 uur kunt sporten. Als u het leuk vindt, kunt u na het sporten met elkaar een maaltijd nuttigen in onze gezellige Brasserie.

De kosten voor deze sportgroep bedragen € 18,45 per maand. Hiervoor kunt u wekelijks een uur sporten in de fitnessruimte, inclusief een kopje koffie of thee.

Wandelen op niveau

Wilt u graag iets aan beweging doen en lijkt wandelen samen met anderen u leuk? Meldt u zich dan aan voor het 'Wandelen op Niveau'. Onder begeleiding van twee enthousiaste vrijwilligers wandelen we elke donderdagochtend in twee groepjes. Eén groep maakt een kortere wandeling van een half uur. De andere groep maakt een wandeling van een uur. Afhankelijk van uw wensen en mogelijkheden kunt u zich aansluiten bij deze gezellige en actieve groep.

Het Wandelen op Niveau vindt elke donderdagochtend plaats en start vanuit Frankeland. De groep verzamelt zich daar om 10.30 uur in de Havenzaal. Aan deze wandelgroep zijn geen kosten verbonden. Het wandelen gaat altijd door, tenzij het glad is!

Meer informatie of aanmelden

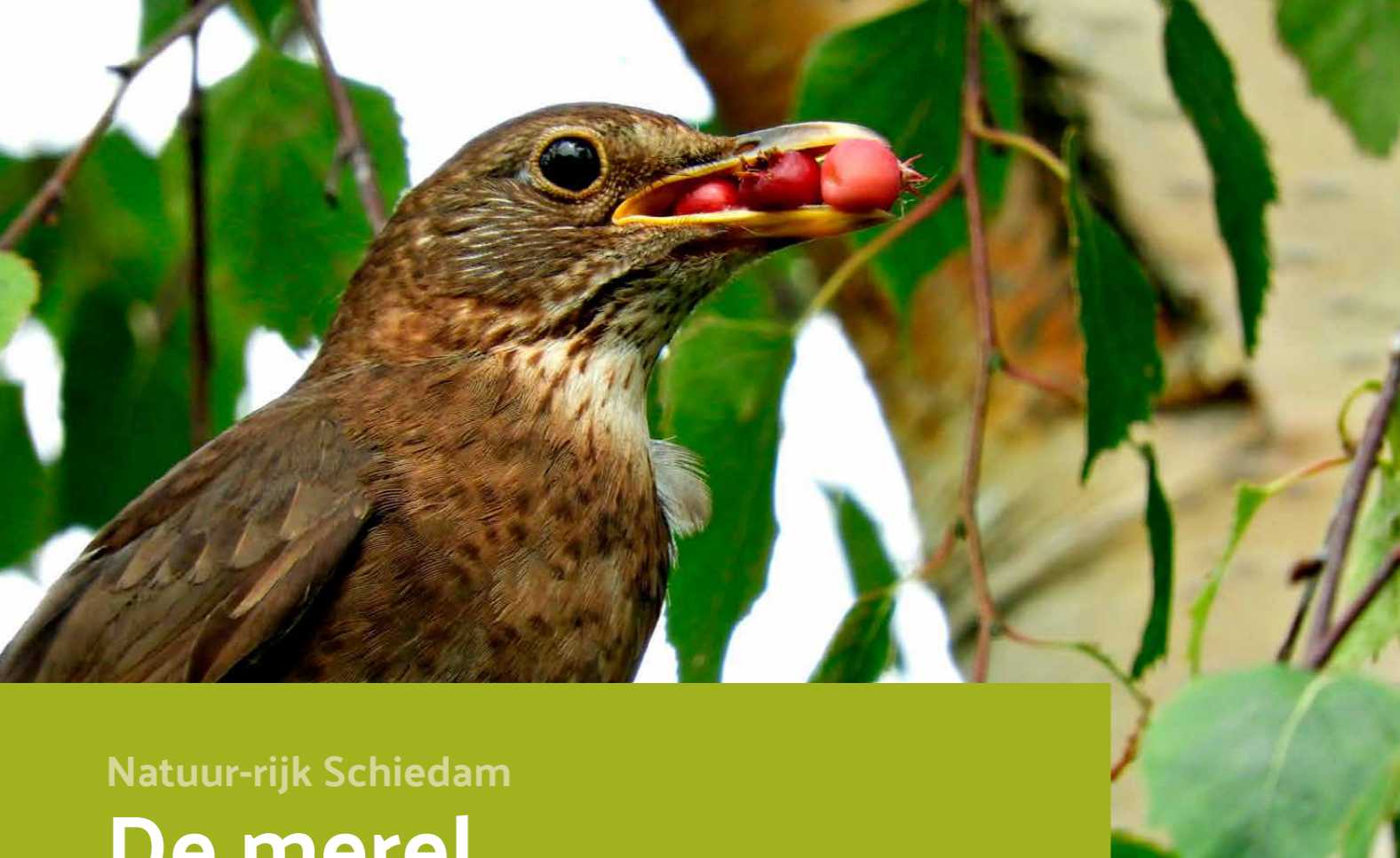
Beweegt u graag met ons mee of heeft u nog vragen?

Voor meer informatie en aanmelden voor de Sport visiteclub en/of het Wandelen op niveau kunt u contact opnemen met Annouk Nagelhout.

T: 010 – 426 49 25

E: a.nagelhout@frankelandgroep.nl

U zult merken, dat u zich na een tijdje fitter, gezonder en zelfverzekerder gaat voelen!

Natuur-rijk Schiedam

De merel een eenvoudige vogel met een prachtige stem

Door Jacqueline Vos

Broedvogel

De merel is de meest voorkomende broedvogel in Nederland, zelfs meer dan de huismus. Daarvan neemt het aantal juist drastisch af. De merel ziet er heel eenvoudig uit, maar het mannetje kan prachtig zingen. Het mannetje gaat er goed voor zitten en brengt de mooiste liederen ten gehore, dit alles om zijn territorium af te bakenen.

Vroege Vogels

De zang van de merel is in 2014 bij Vroege Vogels nog verkozen tot het mooiste natuurgeluid. Oefening baart overigens kunst: oudere merels zingen mooier en hebben een ruimer repertoire dan jongere merels, die pas aan het begin van hun zangcarrière staan. Elke merel heeft zijn eigen 'stijl': merels herkennen elkaar daardoor en horen het als er een 'vreemde vogel' is gearriveerd.

Alarmkreet

Merels maken gemakkelijk duidelijk hoe ze zich voelen: wanneer gevaar dreigt, laten ze een luide en paniekerige alarmkreet horen. Bijvoorbeeld als ze een kat opmerken, slaan ze direct alarm, waardoor de wijde omtrek op de hoogte wordt gebracht. Ze lopen graag op de grond, op zoek naar insecten, wormen en slakken en ze rommelen graag tussen de bladeren, zeker in de winterperiode. Daarom houden merels, en veel andere vogels, van een 'rommelige tuin'. Door op de grond te trappelen lokken ze regenwormen naar boven, omdat deze denken dat het regent, of dat er een mol van onderaf op hen afkomt.

Merels staan soms aan de rand van een molshoop te wachten op vluchtende regenwormen en zijn daarnaast dol op bessen, van allerlei soorten. Ook fruit vinden ze heerlijk.

Merel-ziekte

Ondanks dat de merel de meest voorkomende broedvogel is, is ook hun aantal dalende. Enerzijds heeft dit te maken met de zachtere winters, waardoor merels vanuit het noorden niet zo snel meer bij ons overwinteren. Anderzijds waart er sinds 2016 een virus rond, kortweg de 'merel-ziekte' genoemd, waar vrij veel merels aan overlijden. Gelukkig zijn er nog heel veel merels en kunnen we hen helpen. Bijvoorbeeld door wat fruit op een vogelplankje te leggen, te zorgen voor een (besdraagende) struik, boompje of begroeide schutting in de tuin en door voldoende bladeren te laten liggen. Dan kunnen we allemaal nog heel lang genieten van zijn prachtige zang in de vroege ochtend en avond.

*The Beatles
hebben een liedje
over deze vogel
gemaakt*

Wist u dat:

- de merel in Engeland heel gewoon 'blackbird', zwarte vogel, wordt genoemd?
- de Beatles een lied over deze vogel hebben gemaakt: 'Blackbird'?
- u aan de snavel van het mannetje kunt zien hoe het met hem gaat? Deze hoort fel oranje te zijn. Is de snavel gelig, dan zit de merel in een gezondheidsdip.
- de vrouwtjes-merels zeer gecharmeerd zijn van deze oranje snavel? Hoe feller oranje de snavel, hoe sneller het hartje van het vrouwtje gaat kloppen!
- de merel eigenlijk alleen 's morgens vroeg of 's avonds zingt? En als hij overdag gaat zingen dat het binnen een uur gaat regenen? De merel voelt de verandering in luchtdruk en ziet dat het iets donkerder wordt. Hij denkt dat de avond valt en gaat fluiten.
- de merel en de (zang)lijster nogal eens door elkaar worden gehaald? De zanglijster kan ook prachtig zingen, maar is een andere vogel, bruin met een lichte borst met bruine vlekjes erop.
- merels tot wel drie nestjes per seizoen hebben? Elk met vier of vijf (zachtgroene - gevlekte) eieren. Er vallen echter veel jonge merels ten prooi aan katten of kraaien, aangezien ze hun nesten op gemakkelijk te bereiken plaatsen maken, zoals lage bomen en struiken.

Busreizen vanuit Frankeland Een dagje uit?

Uilenshow in Kinderdijk

Op woensdag 24 juli brengt de bus u naar restaurant de Kloek in Kinderdijk. U krijgt daar een heerlijke lunch aangeboden, waarna u kunt genieten van een bijzondere uilenshow.

Het instappen bij Frankeland is om 10.30 uur. Rond 16.00 uur bent u terug bij de opstapplaats. De kosten voor deze reis bedragen € 57,50 per persoon.

U kunt zich voor deze reis inschrijven op maandag 15 juli tussen 14.00 uur en 15.00 uur in de Havenzaal in Frankeland.

Rondvaart Zeeuwse wateren

Op woensdag 29 augustus gaan we vanuit Brouwershaven de Zeeuwse wateren bevaren. We varen over het Grevelingenmeer, waar u zelfs zeehondjes kunt spotten. Aan boord krijgt u een lunch geserveerd.

Het instappen bij Frankeland is om 10.30 uur. Rond 17.30 uur bent u terug bij de opstapplaats. De kosten voor deze reis bedragen € 65,00 per persoon.

U kunt zich voor deze reis inschrijven op maandag 19 augustus tussen 14.00 uur en 15.00 uur in de Havenzaal in Frankeland.

Mocht u niet in de gelegenheid zijn op de genoemde inschrijfdatum en -tijd naar de Havenzaal te komen, dan kunt u zich ook via het algemene nummer van Frankeland (010 - 426 49 25) aanmelden bij de heer Cees van den Berg.

Voor deze bustocht geldt dat bij het overschrijden van het maximaal aantal deelnemers, de bewoners binnen de Frankelandgroep voorrang genieten boven degenen die zich van buitenaf aanmelden.

JUNI

Hennie van Buren

Zondag 16 juni, 14.30 uur
Havenzaal, Frankeland

Hij zingt Nederlandstalige en Engelse liedjes.

Shantykoor Vlaardingen

Zaterdag 22 juni, 14.00 uur
Floriade, Harg-Spaland

Zeemansliederen met muzikale begeleiding

Yvonne Michels

Zaterdag 22 juni, 14.30 uur
De Serre, Schiewaegh

Het enthousiasme, de muzikaliteit en het inlevingsvermogen van Yvonne staan garant voor een geslaagd feest.

JUNI

Jan Jansen

Zondag 30 juni, 14.30 uur
Havenzaal, Frankeland

Zaterdag 3 augustus, 14.30 uur
in de Grote Vaart, Vaartland

Jan komt ieder jaar in de zomer vanuit Benidorm naar Nederland om voor ons te zingen.

JULI

Martino

Zaterdag 6 juli, 14.30 uur
De Serre, Schiewaegh

Schiedammer Martino zingt eigen repertoire maar ook liedjes uit de 'oude doos' en van Benny Neyman.

Herman's music 4 you

Zaterdag 20 juli, 14.30 uur
De Serre, Schiewaegh

De broers Herman en Kors Klootwijk wisselen tijdens hun optredens Nederlandse nummers af met Engelstalige 'oldies', evergreens en country muziek.

JUNI

Piet Metaal

Zaterdag 22 juni, 14.30 uur
Grote Vaart, Vaartland

Piet zingt Nederlands- en Engelstalige liedjes.

Suzanne Zijderveld

Woensdag 26 juni, 19.30 uur
Grote Vaart, Vaartland

Suzanne is harpiste en komt samen met haar leerlingen optreden.

Fratres Corona

Donderdag 27 juni, 19.30 uur
Havenzaal, Frankeland

Zij spelen herkenbare klassieke melodieën, ondersteund door schitterende beelden.

JULI

Tricolore

Zaterdag 20 juli, 14.30 uur
Grote Vaart, Vaartland

Live muziek van vroeger en nu.

Spalandiakoer

Zaterdag 27 juli, 14.00 uur
Floriade, Harg-Spaland

Het Spalandiakoer neemt u mee op een muzikale reis door Europa

Shantykoor "Windstilte"

Zaterdag 27 juli, 14.30 uur
Havenzaal, Frankeland

Het repertoire waarmee zij optreden bestaat uit shanties, forebitters en zeemansliederen.

AUGUSTUS

Zie voor alle optredens het activiteitenrooster

Lezing over Édith Piaf

Donderdag 1 augustus, 19.30 uur
Binnen Vaart, Vaartland

Deze lezing wordt gegeven door de heer Steehouwer.

Roy Alexander

Zaterdag 3 augustus, 14.30 uur
De Serre, Schiewaegh

Roy Alexander's grootste voorbeeld is Frans Bauer; deze imiteert hij tijdens zijn optredens dan ook regelmatig, maar ook hits van andere Nederlandse artiesten behoren tot zijn repertoire.

Gianni

Woensdag 7 augustus, 19.30 uur
Grote Vaart, Vaartland

Italiaanse muziek

AUGUSTUS

Zeemanskoor Overall

Zaterdag 24 augustus, 14.00 uur
Floriade, Harg-Spaland

Koor van voornamelijk oud-mariniers met hits als 'In 't kleine café aan de haven' en 'De zuiderzeeballade'.

**Klachtenfunctionaris/
vertrouwenspersoon**

De klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon voor bewoners en cliënten van de Frankelandgroep is mevrouw Els Nauta.

Zij is bereikbaar via de receptie van Frankeland, telefoon 010 - 426 49 25, of per e-mail: e.nauta@frankelandgroep.nl.

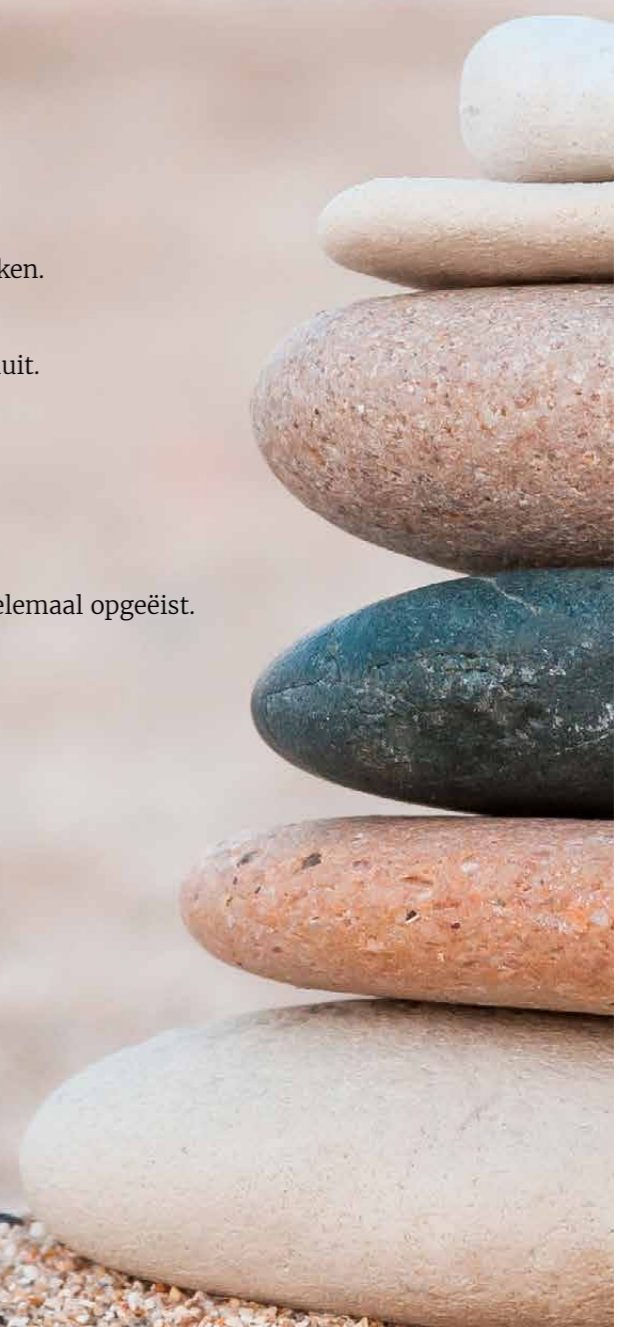
Gedicht

Klaagmoeder

Dat ik met oud worden niet om zou kunnen gaan,
daar heb ik nooit bij stilgestaan.
Wel heb ik veel moeten proberen,
om dit te accepteren.
Maar daar is veel aan vooraf gegaan,
dat kostte me vele malen een traan.
Al je familie te moeten missen is er één,
maar ook onze vrienden gingen heen.
Ook zielig en nooddruftig werden zij,
dat komt er ook nog even bij.
Vroeger was ik veel aan 't sporten en bezoeken,
ook veel mensen van de kerk begroeten en bezoeken.
Elke dag ging ik er wel even op uit,
weleens teveel maar dat interesseerde me geen fluit.
Ik had veel vrienden niet voor even,
maar zeker voor het hele leven.
Dat daar een einde aan zou komen,
heb ik echt niet durven dromen.
Vandaar deze lange klachtenlijst. Dat heeft me helemaal opgeëist.
Nu zijn er andere omstandigheden,
daar ik me moet begeven.
Voor de kinderen is dit klagen niet fijn,
dat moet voor hun een ergernis zijn.
Nu ga ik proberen ze te 'behagen',
niet klagen maar dragen.

Verdraagmoeder.

Door mevrouw J. van der Lelij-Van Rossen
(bewoonster Liduinahof)

BIJGERECHT	LIEDJE	KEUKEN-TOESTEL	EUROPEAAN	3	KNOL	WIER
HUISBE-DIENDE	COMPROMIS	HOOFD-ZAKELIJK				LAND IN AFRIKA
	6	ROBE				7
GROTE GROEP MENSEN			UITGEREKT			
VUURWERK			TRAPAUTO			
BERGPAS		15				LEREN ZWEEP
2		EILAND IN AFRIKA	KATOENPLUIS			
			WAGEN			
JONGEREN-BEWEGING	VERVAAR-DIGEN			5	NOOT	
					DEEL V.E. TEKST	
			OP DIE PLEK			
			DIENDER			
ONZEKERE ZAAK	LEVENDIG	13			9	BANKBIJET-BEDRAG
	12		HEIDE			
			APENBROOD-BOOM			
HOOFDSTAD VAN CUBA	GEBROEDERS				NOTARIS	
					HANDVAT	
				4	OPTIE	1
					POSTE MERIDIEM	
OPGELEGD WERK	HANDWERK-TERM				11	KLOOSTER-LINGE
	VLAKTEMAAT					
	8		BODY MASS INDEX	10		UNITED NATIONS
						EERST-KOMENDE
TRAGEDIE						
ROOFDIER			ROMEINSE KEIZER			
						14
			VOOROVER-BUIGEN			

				1		5		
4							7	
5		3	2					
7			8		3			
1		2		0	4			9
3	9		7					
				4			8	
	7					4	1	
2		4	1		9			

Winnaars van de puzzels uit de vorige editie van Frankelandgroep Nieuws

Puzzel met als oplossing: handgereedschap

mevrouw J.J. Hotte-de Jager, Nassaulaan 37, Schiedam
 de heer J. van der Laan, Jozef Oreliosingel 143, Schiedam
 de heer J. Grobecker, Oudelandse laan 190, Berkel en Rodenrijs
 mevrouw Luyk-Koster, appartement 407

Frankeland/Jacobs Gasthuis
 Harg-Spaland
 Schiewaegh
 Vaartland

Sudoku met als oplossing: 7

mevrouw A. van Haastert-Storm
 mevrouw L. Bronswijk, Grutto 33, Kwintshuul
 mevrouw A.W. Verbruggen-van Veen, Matlinge
 mevrouw Van Es-Thijssen, Holysingel 47, Vlaardingen

Frankeland/Jacobs Gasthuis
 Harg-Spaland
 Schiewaegh
 Vaartland

Van harte gefeliciteerd. Bij de receptie van uw locatie ligt een waardebon van € 15,00 voor u klaar.

De oplossing(en) van de nieuwe puzzel(s) kunt u tot uiterlijk maandag 8 juli inleveren bij de receptie van uw locatie, dan wel mailen naar fgn.redactie@frankelandgroep.nl.

Onder de goede inzenders van één of beide puzzels worden waardebonnen van € 15,00 verloot.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----

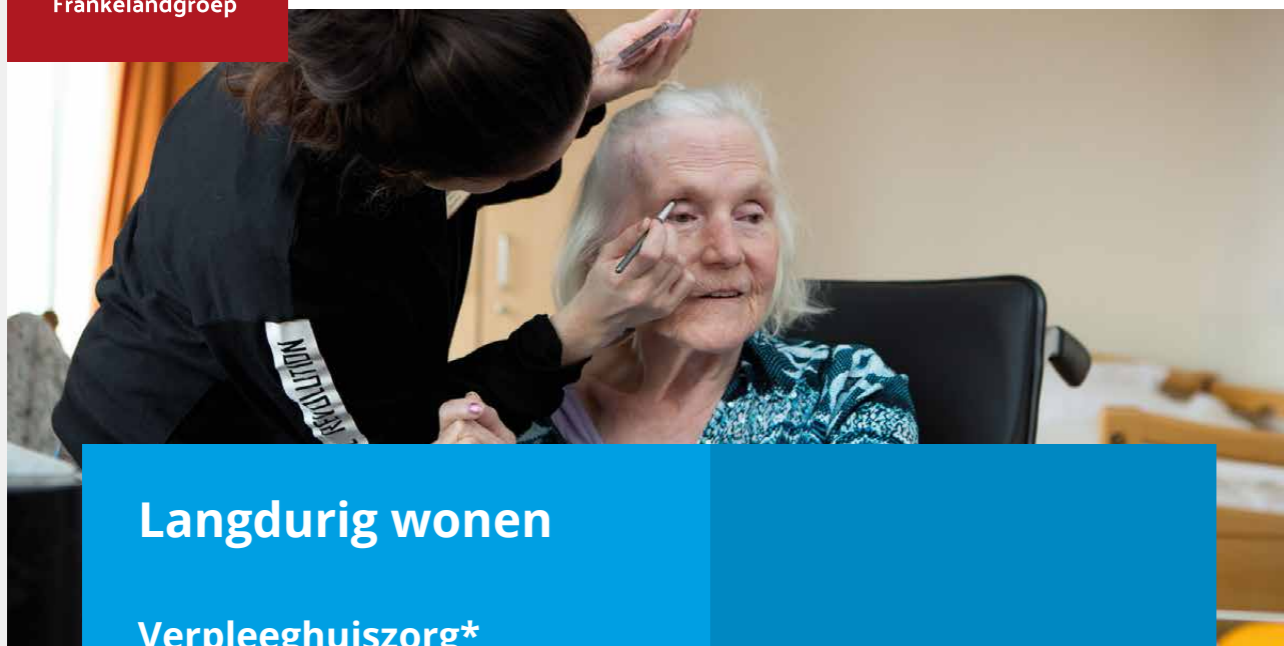
 Sudoku

 Puzzel

Intramuraal verblijf

locaties en contactgegevens van de Frankelandgroep

Langdurig wonen

Verpleeghuiszorg*

- Frankeland (waaronder gespecialiseerde Parkinson afdelingen en een Korsakov afdeling)
- Harg-Spaland
- Schiewaegh

Zorgcentrumzorg*

- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

U kunt contact opnemen met De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

* Echt)paren)appartementen beschikbaar

Tijdelijk verblijf

Kortdurend verblijf

- Frankeland
- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

Revalidatiezorg

- Frankeland

Crisisverblijf

- Frankeland

U kunt contact opnemen met De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Palliatieve zorg

- Schiewaegh

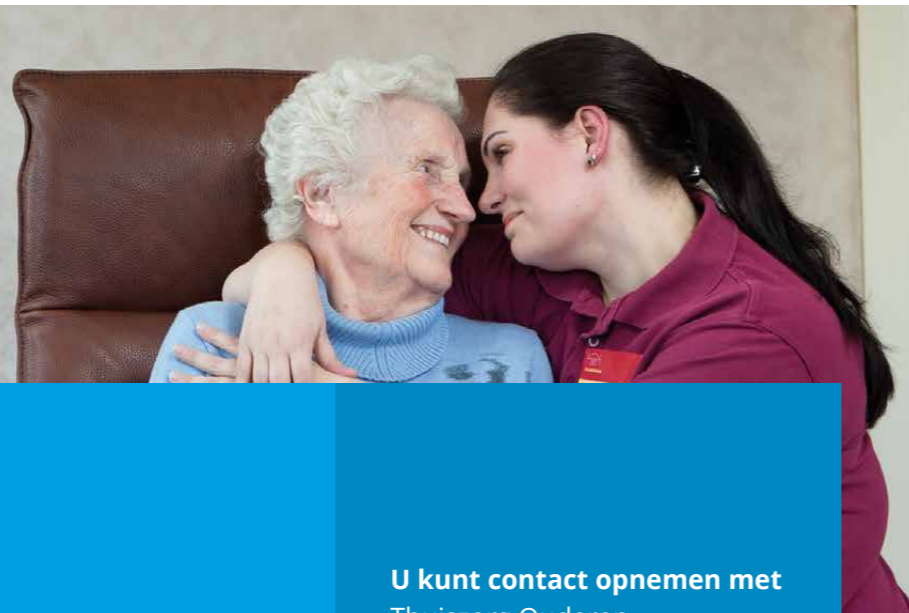
U kunt contact opnemen met De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Zelfstandig wonende senioren

aanbod en contactgegevens van de Frankelandgroep

Zorg thuis

- Zorg Thuis
 - wijkverpleging
 - begeleiding
 - ondersteuning bij het huishouden
- Casemanagement dementie
- Personenalarmering

U kunt contact opnemen met
Thuiszorg Ouderen
Frankelandgroep (TOF)

010 707 41 12

Welzijn en dagbesteding

- Welzijnsactiviteiten
- Diverse ontmoetingscentra
- Vervoersmogelijkheden vanuit/naar de Frankelandgroep locaties (regio NWN)
- Sport- en Recreatieclub
- Vakantiemogelijkheden Rockanje en Spanje
- Visiteclubs
- Dagbesteding / dagbehandeling
- Roze Salon
- Horeca- en maaltijdvoorzieningen

U kunt contact opnemen met
Coördinator welzijn

Coördinator visiteclubs

Coördinator dagbesteding

De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Huur- en aanleunwoningen

Zelfstandig wonen met Zorg Thuis binnen de (aanpalende) wooncomplexen van de Frankelandgroep

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Behandeling

- Specialist ouderengeneeskunde
- Fysiotherapie, ergotherapie, logopedie en diëtik
- Expertise op het gebied van Parkinson en Korsakov
- Alzheimer Café
- Parkinson Café

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Tijdelijk verblijf

- Kortdurend verblijf
 - na een ziekenhuisopname
 - vanwege een medische hulpvraag
 - voor ontlasting van mantelzorg
- Revalidatiezorg
- Crisisverblijf
- Palliatieve zorg

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

